

ROŽŤDALOVICKO

Cena: 40 Kč

Obecní zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledecěk, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

číslo 3–4/2012

V čase adventním

Doba přípravy na Vánoce se nazývá advent. Toto označení pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod. Myslíte zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista. Ti starší z nás možná pamatují, nebo slyšeli vyprávět, jak brzy ráno chodili lidé s lucernami na tzv. roráty. Byla to mše s adventním zpěvem „rorate coeli“, (odtud název), což znamená rosu dejte nebesa shůry...

Každoročním prožíváním adventu a slavením adventní liturgie církev zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Tím, že se věřící vžívají do atmosféry této dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele, ožívují zároveň touhu po jeho druhém příchodu na konci časů, ale rovněž do svého vlastního života. Přibývá tmy, den se zkracuje. Stmívá se stále dříve. Spousta

lidí má pocit, že přibývá temnoty i v naší společnosti. A někdo prožívá temné období právě nyní i ve svém vlastním životě.

Na adventním věnci postupně zapalujeme svíce. Věvec je od nepaměti symbolem vítězství a královské důstojnosti. I Bible mluví o věnci jako o projevu úcty, radosti a vítězství. Adventní věvec je holdem tomu, kdo je očekáván a kdo zároveň již přichází jako vítěz, jako král a osvoboditel: Ježíš Kristus. Rozlévající se světlo z hořících svící vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnotu a strach, neboť on je „světlo světa“ (Jan 8,12). Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věvec spravedlnosti, vítězný věvec života.

Pro mnoho lidí je adventní doba časem hořečných nákupů, úklidu a pečení. A tak nezbývá nic jiného než si připomenout dětské prožívání

předvánočního času. Jako dospělí se totiž mnohdy lekáme rychlosti, se kterou se Vánoce blíží a co všechno nestihneme, ale jako děti jsme se nejspíš těšili. V dnešní uchvátané době by bylo dobré zpomalit. Omezit vnější přípravy, které ještě zvýší požadavky na výkon a zrychlí tempo našeho života. Máme-li se o Vánocích zastavit, musíme včas brzdit. Jinak pak budeme Vánoce pocíťovat jako cosi cizího a rušivého. Tak bych Vám rád popřál, abyste advent a nadcházející svátky prožili pokud možno bez stresu a aby Vánoce byly pro Vás i Vaše blízké radostí.

*R. D. Milan Matfiak,
administrátor*

Fotografie z rozsvěcení vánočního stromku

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,
právě se Vám dostává do rukou letošní poslední číslo našeho časopisu. Jsem velice rád, že se Vám předchozí vydání líbilo a že se prodalo všech tři sta výtisků. Dostáváme tak svěží vítr do našich plachet. S pocitem, že neděláme zbytečnou práci, se pustíme do přípravy dalších vydání. Děkuji všem členům redakční rady a všem spolupracovníkům za obětavou práci a čas, který časopisu v roce 2012 věnovali.

S blížícím se koncem roku mi dovoluť ohlédnout se za tím, co se v našem městě událo a zároveň poodkrýt připravované akce roku příštího, roku 2013.

Z mého pohledu byl rok 2012 hodně náročný, ale s příznivými výsledky pro naše město. Pevně věřím, že nelze přehlédnout pozitivní změny, které se v naší obci v letošním roce udály.

Největším projektem letošního roku se stala bezesporu rekonstrukce mateřské školy, jejíž žalostný stav již dlouho volal o pomoc. Jsem rád, že se jí pomoci dostalo v tak krátké době a že jsme tímto dostali jednomu z bodů, který jsme slíbili splnit v rámci našeho volebního programu.

Další dlouhodobě neřešený úkol, který na nás čekal, byla demolice bývalé lesní správy. Prošli jsme sérií nepříjemných a nelehkých jednání s majitelem, nelehké bylo i oddlužit tuto nemovitost před vlastním odkoupením. Poté jsme museli zlikvidovat 350 tun komunálního odpadu, který tu zůstal po předchozích nájemnících. Celkové náklady demolice se vyšplhaly k jednomu milionu korun, včetně odkupu nemovitosti. Pozemek, který jsme tímto postupem získali, bude jistě v dalších letech smysluplně využit a stane se chloubou města. Cena byla vysoká, ale ta se nedá srovnat s tím, co občané zažívali v době, kdy lesní správu vlastnil pan Bouma.

Finančně náročná byla rozhodně i rekonstrukce Melantrichovy ulice. Ulice získala nový povrch, vyřešili jsme vodovodní a kanalizační přípojky. Novým povrchem byly vybaveny i křižovatky. Nad plán této akce jsme nechali zhotovit i nový chodník směrem do Zámostí, k domům jsme položili přídlažbu ze zámkové dlažby. V ulici byly vybudovány nové kanalizační vpustě, aby byla dostatečně odvedena dešťová voda a nikdo již napříště nemusel odhánět vodu od vlastního prahu koštětem, jako tomu bylo dříve.

Nesmíme také zapomenout na velkou revitalizaci Panské zahrady, oplocení Mariánského sloupu a rekonstrukci školních šaten. O některých realizovaných projektech se dočtete podrobně uvnitř tohoto čísla.

Navíc se podařilo realizovat další drobné projekty, za všechny jmenujeme topení na městském úřadě, úpravu hřbitova,

autobusové zastávky, zalesnění bývalé skládky, bankomat, opravy drobných památek.

V letošním roce jsme nejen mnoho projektů zrealizovali, ale připravili jsme i nové pro rok následující. Víme, že nemůžeme usnout na vavřínech. Co nás tedy v roce 2013 čeká?

V prvním čtvrtletí začneme zasítováním nových parcel vedle stavebnin pana Drobečka. Na tomto místě bych rád připomněl, že do května 2013 bude parcely prodávat město Rožďalovice a poté bude prodej přesunut na realitní kancelář, což znamená, že cena bude vyšší.

Jak uteče paní zima a sluníčko nás začne šimrat na našich zimních kabátech, rozběhne se velká akce na našem místním hřbitově. Budou zde vybudovány nové hlavní cesty, povrch bude stejný jako u cest v Panské zahradě. Dojde k nové květinové i stromové výsadbě.

Ve stejnou dobu bude realizován projekt veřejného bezdrátového rozhlasu, který přispěje k nezávazné komunikaci v našem městě a spádových obcích. Znamená to, že vlašťovky od nás z rozhlasových drátů letos odletly naposledy.

Výše jmenované projekty mají dotaci již schválenou, a budeme je tedy realizovat.

Další kapitolou jsou projekty podané, ale v této chvíli ještě nevíme, zda budou schválené. Jedná se o kanalizaci v obcích Ledečky, Viničná Lhota, Podlužany. Dále je podán návrh na novou fasádu školy a změnu jejího vytápění.

Před dokončením jsou projekty na novou silnici v ulici Za Špycharem, okolo školky

a části ulice Zahradní a projekty na kanalizaci na Hasině a v Podolí. Posledním rozpracovaným plánem je výměna střešní krytiny na staré škole, nový chodník ve Spojovací ulici a přístavba nového patra nad šatnami v základní škole, kde nově bude umístěna družina.

Jak sami vidíte, mnoho je potřeba ještě vybudovat a vylepšit. Na to je potřeba nejen hodně úsilí, ale i dobré vůle, ochoty a tolerance.

A nezapomeňme, že projekt „nové náměstí“ stále žije, v současné době čekáme na vyjádření kompetentních orgánů.

Nebudu Vás již více zdržovat úvodním slovem od čtení vlastního obsahu vydání. Dovolte mi ještě, abych poděkoval všem spolupracovníkům na městském úřadě za jejich podíl na hladkém chodu úřadu a za vynaložené úsilí při nelehkém získávání dotací.

Upřímně děkuji panu Františku Nešněrovi za rady a pomoc, které mi v počátku nástupu do mé funkce velmi pomohly. Děkuji také zastupitelům, bez kterých by se nerozjel žádný projekt.

Vážení spoluobčané, přeji Vám do roku 2013 hlavně pevné zdraví, hodně úspěchů v pracovním i osobním životě, více hezkých dnů, lásky, hojnosti a radosti v kruhu svých nejbližších.

Petr Kapal – starosta

K přání všeho nejlepšího, štěstí, zdraví a rodinné pohody v příštím roce se připojují také členové redakční rady.

Shrnutí výsledků voleb do krajského zastupitelstva

Ve dnech 12.–13. října proběhly v České republice volby do krajských zastupitelstev. Triumf zaznamenala levice – ČSSD a komunisté ovládli jedenáct ze třinácti krajů. V celorepublikovém měřítku získali sociální demokraté necelých 24 procent hlasů, na druhém místě jsou komunisté s 20,5 procenta hlasů. Těžkou porážku utrpěla nejsilnější vládní strana ODS, dostala pouze 12 procent hlasů. Návrat mezi hlavní politické síly slaví lidovci: v celé republice dostali v krajských volbách skoro šest procent hlasů.

Ve středočeském kraji se ve volbách rozdělovalo celkem 65 mandátů. Krajské volby zde vyhrála ČSSD před KSČM a ODS. Z celkového počtu mandátů jich sociální demokraté získali 20, komunisté o jeden méně a občanskí demokraté 16. TOP 09 a Starostové budou mít deset zastupitelů. Hejtmánem Středočeského kraje byl dne 20. listopadu 2012 zvolen MVDr. Josef Řihák.

Kandidátní listina		Počet mandátů	v %
číslo	název		
60	Česká strana sociálně demokratická	20	30,77
43	Komunistická strana Čech a Moravy	19	29,23
70	Občanská demokratická strana	16	24,62
29	TOP 09 a Starostové pro Středočeský kraj	10	15,38
Celkem	65	100,00	

A jak jsme hlasovali v Rožďalovicích?

Výsledky voleb v našem městě v podstatě kopírují celostátní výsledky hlasování. Z celkového počtu 1283 oprávněných voličů přišlo volit 356 občanů a bylo odevzdáno 350 platných hlasů. Celková volební účast v Rožďalovicích dosáhla 27,75%, což je třetí nejnižší v okrese Nymburk. Ještě méně voličů na našem okrese se dostavilo k volebním urnám ve Staré Lysé (27,62%) a v Milovicích (23,16%).

I u nás jednoznačně vyhrála ČSSD (107 hlasů), kterou následovali komunisté (64 hlasů) a ODS (49 hlasů). Celkové výsledky za volební okres Rožďalovice shrneme v následujících tabulkách.

Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
1 283	356	27,75	356	350	98,31

Kandidátní listina		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
60	Česká strana sociálně demokratická	107	30,57
43	Komunistická strana Čech a Moravy	64	18,28
70	Občanská demokratická strana	49	14,00
29	TOP 09 a Starostové pro STČ	23	6,57
3	Sdružení nestraníků	12	3,42
68	Koalice KDU-ČSL, SNK a nez.	12	3,42
88	UNP-STŘEDOČEŠI 2012	11	3,14
80	Dělnická strana sociální spravedlnosti	10	2,85
7	Volte Pr. Blok www.cibulka.net	9	2,57
93	Česká pirátská strana	9	2,57
91	SPO ZEMANOVCÍ – Češi	8	2,28
83	Komunistická strana Československa	7	2,00
19	SUVERENITA – blok JB, SZR	5	1,42
30	Věci veřejné	5	1,42
52	Středočeši2012.cz	5	1,42
78	Hnutí na podporu dobrovolných hasičů	5	1,42
51	Strana zelených	3	0,85
77	Strana svobodných občanů	3	0,85
16	Strana soukromníků ČR	1	0,28
22	Národní socialisté – levice 21.stol.	1	0,28
31	ZMĚNA 2012	1	0,28

(red)

Proběhlé akce

Den otevřených dveří a zámecká slavnost s Marií Barborou Valdštejnovou

Dne 23. června se v Domově v Rožďalovicích uskutečnil den otevřených dveří a v pořadí již 10. zámecká slavnost. Vystoupily zde, mimo jiných, naše mažoretky a děti z mateřské školky. V rámci programu proběhl také slavnostní příjezd v kočáru taženém koňmi a uvítání paní kněžny Marie Barbory Valdštejnové, a to v podání paní Svatavy Krumpholcové.

Kdo byla kněžna Valdštejnová? Marie Barbora Valdštejnová (rozená Palffy) byla původem Maďarka. Jako mladičká přišla do Rožďalovic, z manželského svazku s Josefem Václavem z Valdštejna vzešlo celkem 12 dětí. Šest potomků přešlo svého otce – jsou pochováni spolu s ním v hrobce pod kostelem sv. Havla.

4. července roku 1722 se narodila dvojčata Marie Jana a Marie Karolína, která ihned po narození zemřela. Jana, které říkali Johanka, si od útlého mládí psala každý den deníček, který byl zpracován a vyšel pod názvem *Obyčejný život české šlechtičny*. Než se vydala, byla na císařském dvoře dvorní dámou. Knižně byl vydán i *Deník císařského komořího* jejího pradědečka Adama z Valdštejna. Zastával funkci hofmistra království (hlavní hospodářský správce království – dnešní ministr financí).

Po smrti manžela 6. listopadu 1731 se Marie Barbora ujala panství. Potvrdila mimo jiné nové řemeslné cechy ve městě, odpustila poddaným daně a desátky za sedmileté války, nechala postavit sochu sv. Isidora – patrona zemědělců (atributy pluh, rýč a dobytek), která byla později zničena bouří.

Roku 1750 změnila obyčej a konšelé se přestali střídat ve funkci purkmistra (do

té doby se zastupitelé postupně střídali ve vedení města po čtyřech týdnech, což neumožňovalo dokončovat práci), purkmistr tedy začal být volen na více let.

Roku 1760 prodává panství hraběnce Aloisii z Clamu a stěhuje se k dceři do Prahy, kde v roce 1769 umírá.

(red)

Svatava Krumpholcová jako kněžna Marie Barbora Valdštejnová s vnučkami

Operní koncert

Ve čtvrtek 2. srpna se v kostele sv. Havla konal operní koncert v rámci XIII. ročníku Mezinárodního letního hudebního festivalu TT Loučeň 2012. Nad koncertem převzal záštitu Miloš Petera, starosta města Nymburk a náměstek hejtmána Středočeského kraje, který se ale nakonec z důvodu pracovní vytíženosti nemohl dostavit.

Tato kulturní aktivita má již pevné místo v kalendáři a všichni hudbymilovní posluchači se těší na tuto tradiční uměleckou událost a setkání s našimi a zahraničními vynikajícími umělci. Tento rok nás poctil

svou návštěvou a svým zvučným basem pan profesor MUDr. František Antoš – přednosta Chirurgické kliniky Nemocnice Bulovka v Praze. Narodil se v Anglii, jeho otec a matka pracovali pro RAF. Je zkušebním komisařem EU v oboru chirurgie, jezdí přednášet na vědecké kongresy po celém světě. Před několika lety vyhrál i televizní Carusoshow v jediném pořadu věnovaném vážné hudbě.

Dalším účinkujícím byla Alžběta Vomáčková – mezzosoprán – studentka pražské konzervatoře v 5. ročníku u prof. Brigity

Šulcové. Držitelka spousty cen v pěveckých soutěžích, a to i na mezinárodní úrovni.

Na klavír doprovázel pan Radomír Melmuka a slovem paní Helena Melmuková.

Zazněly zde árie od Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, Giuseppe Verdiho, Giacoma Pucciniho a dalších.

(red)

Proběhlé akce

Hasiči oslavili 130 let od založení svého sboru

V sobotu 11. srpna proběhly oslavy 130 let Sboru dobrovolných hasičů Rožďalovice. Po slavnostním průvodu s libáňskou dechovou hudbou z náměstí na místní sokolské hřiště přivítal zúčastněné, mezi nimiž nechyběly sbory z okolních obcí (Košík, Tuchom, Seletice, Doubravany a Žitovice), starosta města pan Petr Kapal. Ten také před nastoupenými jednotkami společně se starostou SDH Rožďalovice Michaelem Paroulkem předal ocenění dlouholetým členům rožďalovických hasičů – panu Josefu Horáčkovi a panu Ing. Vladimíru Habadovi.

V noblesním duchu se neslo následné vysvěcení slavnostního praporu rožďalovických hasičů. Tento akt přijal s povděkem člověk nad jiné povoláný, jáhen Jaroslav Pekárek,

kteří požehnal nejen krásné zástavě, ale i všem hasičům, kteří se oslav účastnili. Snad i jeho modlitby napomohly k tomu, že se počasí během dopoledne umoudřilo a deštěm nebyl poznamenán ani zahajovací průvod ani zbytek tohoto slavnostního dne.

Neméně zdařilá byla i ukázka historického útoku, kterou předvedli hasiči z Košíka v „dobových“ bílých uniformách, jaké se nosili na sklonku 19. století.

A pak již přišla na řadu soutěž v hasičském útoku, do níž vkládali domácí nemalé naděje a jež se pro ně po prvním kole vyvíjela velmi slibně. Nakonec však obsadili 4. místo, když na první Tuchom ztratili necelou vteřinu a půl. Ženám suverénně kralovaly hasičky ze Seletic, které po zásluze obsadily 1. místo.

Čtyři povedené útoky předvedli také dětsí soutěžící z Košíka.

Celý průběh oslav moderoval bývalý dlouholetý šéf Okresního sboru dobrovolných hasičů Nymburk pan Vladimír Jeník, který během dne připomněl nejen důležité milníky z historie rožďalovických hasičů, ale pohovořil zasvěceně i o historii dobrovolných hasičů v našem regionu vůbec. Příjemnou atmosféru navodil svou reprodukovanou hudbou pan Lubor Procházka, který hasičům hrál až do pozdních odpoledních hodin, kdy na místním sokolském hřišti už panovalo všeobecné veselí, jež dávalo tušit, že se oslavy 130 let trvání místního hasičského sboru vskutku vydařily.

(red)

Praporu žehná jáhen Jaroslav Pekárek, v pozadí přihlízející starosta SDH Rožďalovice Michael Paroulek, slavnostní prapor třímá velitel jednotky Martin Prejsek.

Košičtí hasiči v „dobových“ bílých uniformách

Proběhlé akce

Tradiční výstava králíků, holubů a drůbeže již podevatenácté

Každoročně pořádá naše základní organizace (ZO) výstavu králíků, holubů a drůbeže v Rožďalovicích. Tak tomu bylo i letos a ve dnech 18. a 19. srpna proběhl již 19. ročník. Výstava je nejen tradičním místem setkání chovatelů, ale i místní společenskou akcí, na kterou se těší obyvatelé městečka i okolí. Letos nám počasí přálo, i proto byl zájem o výstavu značný.

Vystavovali jsme 196 králíků, 121 holubů a 50 klecí drůbeže, většinou kolekce 1.2. Chtěl bych ale na tomto místě napsat o zajímavé soutěži, kterou v rámci výstavní

činnosti mezi sebou pořádají ZO Rožďalovice, Sloveč, Smidary a Vysoké Veselí. Hodnotí se vystavované kolekce v kategoriích králíci, holubi a drůbež součtem bodové hodnoty oceněných zvířat. Nejlepší 3 kolekce členů jednotlivých ZO se v každé kategorii započítávají do soutěže. Po skončení každé výstavy se při předávání čestných cen vyhlašuje nejlepší ZO v každé kategorii a po poslední výstavě celkový vítěz. Soutěž je zajímavým rozšířením naší činnosti a přispívá k zisku těch nejlepších zvířat a tím i ke zvýšení atraktivity výstav. Možná zde najdou inspiraci i jiné ZO.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem návštěvníkům za přízeň, vystavovatelům za dodaná zvířata i posuzovatelům za jejich práci. A samozřejmě také členům ZO za práci při zajištění výstavy. Již nyní se těšíme na setkání v srpnu 2013 při další, tentokrát jubilejní 20. výstavě v Rožďalovicích.

Za Český svaz chovatelů – základní organizace Rožďalovice 1 Jiří Kubela

(Původně vyšlo v časopise *Chovatel*, č. 12, 2012)

Naši chovatelé

Lidová poezie žije! aneb humorná ochutnávka hudby, poezie, divadla a vína

MAS Svatojiřský les, o. s. pořádala v sobotu 28. srpna 2012 v Galerii Pojedy kulturní večer s názvem „Lidová poezie žije!“. Během vystoupení zazněly písně z Moravy, Moravského Slovácka, Hornácka, Slovenska i Hané. Zazněly také nově zkomponované písně v lidovém duchu. To vše v netradičním provedení na housle a kytaru.

Mezi písněmi probíhala skupinová recitace lidových básní s dobrovolníky z publika.

Jako jemnou nití byl večer protkán ochutnávku šesti vzorků vín s citlivým

výkladem Antonína Bukovského, vinaře každým coulem.

Diváci nebyli ochuzeni nepřítomností Zdeňka Korčíána, který se kvůli natáčení dokumentu nakonec omluvil, protože jako host zazpívala Terezie Rotterová.

(Původně vyšlo v časopise *Zvonička*, občasníku obcí Žitovlice – Pojedy v listopadu 2012)

Proběhlé akce

Poznejte náš venkov trochu jinak

V sobotu 22. září se naše město zúčastnilo v nedalekých Pojedech akce s názvem „Poznejte náš venkov trochu jinak“, kde vystupovalo se svou malou sebeprezentací. Šlo o období podařeně loňské akce „Poznejte náš venkov“. Pořadatelem akce byla MAS Svatojiřský les a i přes počáteční nevydařené počasí byl počet návštěvníků opět vysoký. Program byl velmi pestrý. Konal se zde jarmark místních řemeslníků, výrobců a farmářů, přehlídka francouzského masného skotu, minivýstava chovatelů, hudební a taneční vystoupení (mimo jiné

zde vystoupily i rožďalovické mažoretky Lindnerky). Nechybělo bohaté občerstvení, které zajistila např. Žitovlická kavárnička, Gaskoňská restaurace (speciality z hovězího masa) aj. Naše město zde mělo hned několik zástupců. Rožďalovická cukrárna Epiro nabízela domácí rohové a pouťové koláče, borůvkový koláč, kremrole a výběr z různých druhů káv. Miroslava Antošová (Mirkadekor) nabízela květinové vazby pro každou příležitost, speciální květinová aranžmá, klobásové kytice, dorty z ručníků. Veronika Faltová přinesla ochutnávku ze své vlastní domácí

tvorby dortů, vánočního cukroví a jiných sladkostí. Pan Vilém Horáček prodával med. Firma Savas a zástupci rožďalovické pošty se svým stánkem zde nabízeli produkty pro své klienty. Děti se mohly mezitím vydovádět ve skákacím hradu.

Tento rok byla akce ještě ozvláštěna soutěží reprezentantů obcí v pěti disciplínách s názvem Maskiáda. Naše město skončilo třetí a získalo keramickou medaili.

(red)

Druhé posezení seniorů v roce 2012

Ve čtvrtek 27. září proběhlo na sále Radnice již druhé setkání seniorů v tomto roce. Po úvodním slovu starosty zde promluvili také hosté, pan Miloš Petera, náměstek hejtmána Středočeského kraje a starosta města Nymburk, a paní Emílie Třísková, ředitelka Centra sociálních zdravotních služeb v Poděbradech.

Paní Třísková zde odprezentovala práci Centra a promluvila stručně o službách, které svým klientům mohou poskytnout. Hudební doprovod obstaral tentokrát pan Ketner z Činěvse se svým kolegou, kteří sklídili veliký úspěch. Mnozí z příchozích by si přáli, aby zahráli i na dalším setkání seniorů, které se bude konat zjara 2013.

Příjemné odpoledne pokračovalo vystoupením žáků místní mateřské a základní školy. Poté si vzal slovo znovu starosta pan Petr Kapal a informoval o současném dění v našem městě. A pak již následovala volná zábava až do pozdních večerních hodin. Krásnou výzdobu sálu připravila slečna Miroslava Antošová a paní učitelka Iveta Vacková.

(red)

Proběhlé akce

Výstava Blanky Bohdanové

V sobotu 6. října byla v Galerii Melantrich zahájena slavnostní vernisáž výstava herečky Blanky Bohdanové „Barvy duše“. Výstavu, kterou provázela velký zájem návštěvníků, zahájili úvodní promluvou ředitel Polabského muzea PhDr. Jan Vinduška a vedoucí Galerie Melantrich paní Svatava Krumpholcová. Poté si vzala slovo samotná autorka a velmi mile a přátelsky se rozhovořila nejen o svých hereckých a malířských zkušenostech, ale i o svém životním postoji a hodnotách, které považuje v životě za nejpodstatnější. Po ukončení úvodního zahájení výstavy bylo pro účastníky připraveno malé občerstvení, a kdo z návštěvníků chtěl, měl možnost s paní Bohdanovou osobně promluvit.

Blanka Bohdanová se narodila 4. března 1930 v Plzni, odkud v sedmnácti letech

odešla na brněnskou JAMU. Po hereckých začátcích v Pardubicích byla členkou Městských divadel pražských a Divadla E. F. Buriana. Od roku 1966 byla dlouhých 44 let součástí uměleckého souboru Národního divadla. V roce 1996 dostala cenu Františka Filipovského za dabing ve filmu *Řidič slečny Daisy*, o rok později obdržela stejné ocenění za celoživotní mistrovství v dabingu. V roce 2001 získala Cenu Thálie za roli Fonsie v představení *Džin* v Divadle Viola.

Blanka Bohdanová se malbě a grafice věnuje od poloviny sedmdesátých let. V roce 1982 se zúčastnila výstavy malujících herců, ale posléze se osamostatnila a uspořádala mnoho samostatných výstav v Praze i v celé republice. Kromě toho se kresbami a grafikou účastnila i zahraničních výstav ve Španělsku,

Řecku, Holandsku, Německu, Brazílii, Itálii, Japonsku a Polsku. Má i zastoupení kreseb v Norsku, Itálii a Německu.

O své malbě Blanka Bohdanová říká: „Malování se pro mne stalo důležitou náplní mého života. Svět mohl být úplně jiný, než v jakém žijeme. Nemusel být třeba barevný, mohl být chudší na vůně i tvary. Máme velké štěstí, že je tak rozmanitý, nádherný, v tolika variacích a že člověk dostal navíc dar fantazie. Některé tvary porušují s vědomím relativity všeho, co nás obklopuje, ale světlo, které je přítomno, je skrytou nadějí, že život naší planety bude pokračovat. Moje obrázky jsou výrazem mé vděčnosti.“

(red)

Posvícenská výstava exotického ptactva

19.–21. října proběhla v bývalém hotelu Záložna výstava exotického ptactva. Součástí výstavy bylo i občerstvení a živá tombola. V pátek 19. října byla výstava vyhrazena pro předškolní a školní děti. Navštívila ji však pouze mateřská škola, družina a jedna třída základní školy. V sobotu a v neděli byla výstava otevřena široké veřejnosti, celkem přišlo na 260 návštěvníků a zhruba 200 dětí. Patnáct vystavovatelů představilo v 50 voliérách a 20 klecích celkem 256 papoušků a drobných exotů.

Nejzajímavějším exemplářem byl Amazoňan oranžovokřídlý, jehož cena se pohybuje mezi 6–9 tisíci. Je zařazen mezi silně ohrožené druhy a pro chov v ČR musí mít registrační list. Přesto je u nás vcelkem dostupný, hlavně díky dřívějším masovým dovozům. Závěrem bych rád poděkoval vedení města za vstřícnost a za poskytnutí prostor pro uspořádání této expozice.

Za ČSCH – ZO Rožďalovice 2
František Kořínek

Oplocení barokního sloupu se sochou Panny Marie

Vrcholně barokní sloup se sochou Panny Marie stojící na náměstí byl zhotoven v roce 1718 v dílně Jana Brokoffa na objednávku tehdejších majitelů panství Václava Josefa z Valdštejna a jeho ženy Marie Barbory. Řešení sloupu i samotná socha představují po výtvarné stránce velmi kvalitní kamenosochařskou práci sakrální povahy, sloup navíc plní úlohu architektonické dominanty náměstí a spolu s dalšími sochami umístěnými v exteriéru obce je dokladem barokního umění, mariánského kultu a donátorství rodu Valdštejnů.

Postava Panny Marie stojí v kontrastu s rukama spojenými na prsou v prosebném gestu. Její pohled je obrácen směrem k nebesům. Gesto rukou a hlavy tu spojuje typ Immaculaty, tj. Panny Marie Neposkvrněného početí, s Assumptou, tj. Pannou Marií Nanebevzatou. Vzhledem k tomu, že tento sloup byl svého času obehnán kovovým oplocením, jak dokládají

archivní snímky, město se rozhodlo uvést tuto kulturní památku do původního stavu.

Barokní sloup i socha jsou po celkové rekonstrukci. Kovové oplocení o rozměrech 5 × 5 metrů a výšce 1,3 metru bylo zhotoveno dle závazného stanoviska Odboru památkové péče Městského úřadu Nymburk a odborného vyjádření Národního památkového ústavu.

Kotvení bylo provedeno do stávající kamenné podezdívky. Povrchová úprava byla řešena grafitovou reaktivní barvou na nový zinek. Finální podoba oplocení byla provedena tak, aby se maximálně přiblížila původnímu řešení. Jednotlivé prvky byly upřesňovány dle historických fotografií stejně jako celkové proporce. Konečná cena oplocení se vyšplhala na částku 330.000 Kč, jeho realizaci provedl umělecký kovář Jan Jenček z Jičína.

(red)

Kompletní rekonstrukce části Melantrichovy ulice

Po dlouhodobých vyjednáváních s úřady a za finančního přispění Středočeského kraje nechalo město provést kompletní rekonstrukci části Melantrichovy ulice, která probíhala od konce července až do poloviny září. Celková cena se nakonec vyšplhala na 3.100.000 Kč, přičemž Středočeský kraj přispěl na opravu částkou 1.000.000 Kč. Ta pokryla pouze náklady na nový povrch vozovky. Další práce v hodnotě 2.100.000 Kč uhradilo město. Za tyto náklady byl pořízen podklad pod nový povrch

vozovky, vybudován nový chodník po pravé straně směrem od náměstí, přídlažba na opačné straně silnice, chodník k mostu do Záměstí, vyústění obou křižovatek (na náměstí, k ulici Čsl. legií a směrem k mostu do Záměstí), dále byly instalovány vodovodní a kanalizační přípojky pro některé nemovitosti, nové kanalizační vpustě a provedeno odvodnění dešťových svodů.

Vzhledem k tomu, že částka, kterou se na opravě podílelo město, není zanedbatelná, a vzhledem k tomu, že si jistě každý pamatuje

zcela nevyhovující a neútesný stav vozovky před její rekonstrukcí, způsobený především neustálými průjezdy těžkých nákladních vozů, je vjezd nákladních vozů do této ulice zakázán, na což upozorňuje oboustranné dopravní značení. Do budoucna město plánuje na tento úsek umístění bezpečnostních kamer.

(red)

Dotace

Mateřská škola v novém kabátě

Dne 27. září 2012 se za účasti náměstka hejtmana Středočeského kraje Ing. Miloše Petery a zástupců některých institucí a pozvaných starostů konala slavnostní prohlídka nově zrekonstruované mateřské školy v Rožďalovicích. Oprava školky byla z dotací financována z velké části z dotačního titulu Středočeského kraje. Pan Ing. Miloš Petera na místě pohovořil a informoval přítomné o tom, kolik bylo rozděleno finančních prostředků obcím

Středočeského kraje a o možných vyhlídkách na léta další.

V mateřské škole v rámci realizace zpracovaného projektu došlo k rekonstrukci střechy, kompletní výměně oken a vstupních dveří a celá budova byla následně zateplena. Celý objekt je nově vytápěn plynem. Středočeský kraj poskytl finanční dotaci ve výši 5.112.233 Kč. Město se na rekonstrukci podílelo částkou 1.700.000 Kč.

(red)

Jak o stavbě školky psaly noviny před 35 lety?

V ROŽĎALOVICÍCH NA NYMBURSKU MAJÍ NOVOU MATEŘSKOU ŠKOLU

V Rožďalovicích na Nymbursku má školství dlouholetou tradici. Vždyt první škola byla v obci vybudována již v XV. století. A tak slavnostní otevření nové mateřské školy v úterý mimo jiné dospědčilo, že zde dbají odkazu předků.

»Se stavbou školy jsme začali na jaře roku 1972,« řekl nám před jejím vchodem, do kterého přicházeli na exkurzi rodiče s dětmi, tajemník MNV Josef Hančar. »Původně plánovaná kapacita byla mnohem skromnější. Rada MNV však v průběhu stavby došla k názoru, že je třeba myslet i na budoucnost a rozhodla o jejím rozšíření. Oddálil se tím sice termín dokončení, ale jak sám vidíš, stálo to za to.« Musím dát soudruhu Hančarovi za pravdu.

V přízemí i v prvním patře je jedna třída, každá pro třicet pět dětí. K třídám patří i příslušenství: šatny, umývárny, přípravná jídel, sklad lehátek apod. Do

MYSLÍ na budoucnost

prvního patra bude jídlo dopravovat výtah.

Občané si hezkou a moderní mateřskou školu vybuvovali sami v akci Z. Brigády se konaly vždy o sobotách a nedělích a nebylo výjimkou, že se na stavbě sešlo i třicet brigádníků. Mezi prvními, kteří se chopili lopat a krumpáčů byli členové místní-

ho mysliveckého sdružení. A kolik zde odpracovala hodin stavební četa O. Adamce, složená z důchodců, by těžko někdo spočítal. Při výstavbě pomohly sdruženými finančními prostředky, mechanizací, ale i lidskou prací také místní závody a provozovny. Například Strojbal, Okresní správa spojů, Státní statek Sadská, provozovna Prefy a LSD Jednota.

Blízko mateřské školy stojí hezký zámek. Kdysi patřil rodu Lobkowitzů. Dnes zde mají domov dříve narození občané — důchodci. I oni se přišli podívat na otevření nové školy. Sešly se dvě rozdílné generace, které mají něco společného, o obě se socialistická společnost dovede postarat

Petr Kolev

Dotace

Rekonstrukce školních šaten

Žáci základní školy začali nový školní rok ve zmodernizovaném prostředí. Během letních prázdnin totiž došlo ke kompletní rekonstrukci žákovských šaten, jejichž stav neodpovídal nárokům moderní školy. Šatny žáků byly rozděleny na deset částí, tzv. šatních kójí, které byly rozděleny mezi 9 tříd, a každý žák měl svůj klíč od šatny své třídy.

Záměrem rekonstrukce bylo tedy vyhovět základnímu požadavku, aby měl každý

žák k dispozici vyčleněný uzamykatelný prostor pouze pro svou potřebu, ve kterém by si mohl uložit své osobní věci bez obavy, že k nim bude mít přístup kdokoli jiný.

V rámci realizace tohoto projektu došlo k vybourání šatních kójí a vytvoření volného prostoru, ve kterém jsou umístěny žákovské šatní skříňky s bezpečnostním zámkem. Dále byl zabetonován zakrytý tunel po již zrušeném parovodním potrubí, byla srovnána

podlaha a položena nová dlažba. Kompletně se zrekonstruovala zastaralá elektroinstalace a došlo k výměně oken. Náklady na rekonstrukci dosáhly částky 676.141 Kč. Město z vlastních zdrojů uhradilo 225.381 Kč a dotace od Státního zemědělského intervenčního fondu na akci byla 450.760 Kč.

(red)

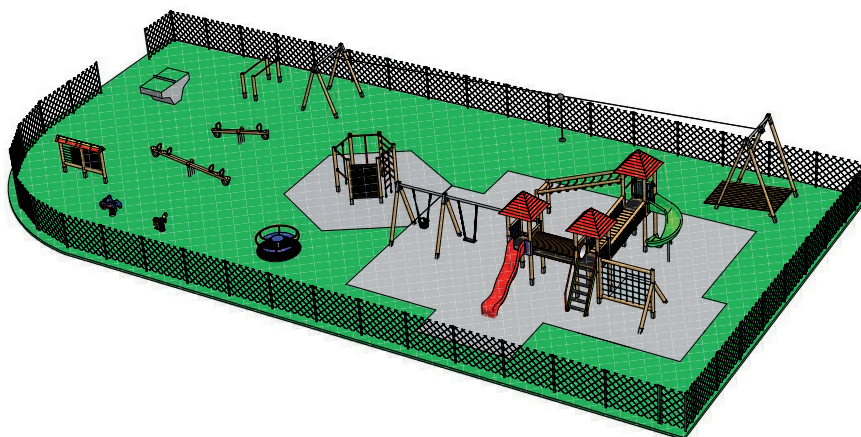

Nově podané dotace

Dětské hřiště

O dotaci na tento projekt žádala Tělocvičná jednota Sokol Rožďalovice již několikrát, teprve nyní však bylo její žádosti vyhověno. Dojde tedy k vybudování dětského hřiště s herními prvky v areálu místního Sokolského hřiště. Veškeré herní prvky budou konstruovány v souladu se stávající normou (ČSN EN 1176), která stanovuje podmínky pro konstrukci zařízení dětských hřišť a jejich jednotlivých prvků s ohledem na bezpečný provoz a snížení rizika vzniku poranění vážného charakteru. Herní systém bude určen pro děti ve věku od 3 do 14 let. Vizualizace projektu znázorňuje, jak by mělo hřiště vypadat. Jeho realizace začne o letních měsících roku 2013.

(red)

Celkové výdaje projektu:	624.274 Kč
Dotace:	499.419 Kč
Spoluúčast TJ Sokol:	124.855 Kč

Rekonstrukce ZŠ (přístavba)

V rámci projektu dojde k výměně oken celé západní strany přístavby (12 kusů) a k výměně oken družiny a keramické dílny (5 kusů). Vymění se vchodové dveře do přístavby a před vstupem se zrekonstruuje chodník. Dále se opraví elektroinstalace v jazykové učebně. V jídelně se vymění mobiliář za

nový, zrekonstruuje se podlaha a vymění dřevěné obložení.

Současný stav oken je nevyhovující, neboť dochází, zvláště v zimních měsících, k velkému úniku tepla. Rozvody elektrické energie jsou ze 70. let minulého století a osvětlení je nedostačující. Podlaha je nerovná, staré linoleum prošlapané. V době

přípravy článku jsme obdrželi vyjádření, že dotace byla schválena a k realizaci dojde o letních školních prázdninách 2013.

(red)

Celkové výdaje projektu:	740.259 Kč
Dotace:	493.506 Kč
Spoluúčast města:	246.753 Kč

Krátce

Opravy sakrálních staveb a pomníku Václava Taraby

V letošním roce došlo v rámci oživení veřejného prostranství v našem městě k opravě křížků a božích muk. V naší uspěchané době nejsme schopni vnímat jejich existenci, přesto bychom na ně neměli zapomínat. Hodnota těchto objektů je patrná jako součást krajiny, která odkrývá místní příběhy a osudy a dotváří pocit domova. Obdivujeme u nich dovednost a citlivost, s níž jsou do krajiny zasazeny, a proto bychom o ně měli i v současnosti pečovat.

Na náklady města byla opravena boží muka u hřbitova a Strojbalu a na křižovatce u Sokolského hřiště byla opravena výklenková kaplička. V Zámostí byl zveleben křížek. Na této obnově se podílel jak osobní, tak finanční pomocí také pan Josef Drobeček, za což mu patří poděkování.

Během podzimních dnů však nebyly opraveny pouze výše zmíněné sakrální stavby. Město opravilo i pomník Václava Taraby, který jako 16letý učeň padl 7. května 1945. Jeho pamětní deska je umístěna na zdi kláštera naproti školnímu hřišti.

Rozhlas

Často se nás na městském úřadě ptáte, kdy bude hotov nový rozhlas? Právě proběhlo výběrové řízení na dodavatele a k samotné realizaci dojde na jaře roku 2013. Celá akce by měla být ukončena do 30. června 2013.

Odběr novinek

Využijte této možnosti a buďte stále aktuálně informovaní o životě v našem městě. Na webových stránkách města www.rozdalovice.cz se můžete jednoduše přihlásit pod Vaším e-mailem, na který Vám bude následovně zasílána každá změna či informace, která na stránkách proběhne.

Univerzita volného času v Domově v Rožďalovicích

Nikdy není pozdě dozvědět se něco nového, trávit čas poznáváním a setkáváním se zajímavými lidmi. Tento rok byl otevřen již 10. ročník Univerzity volného času. Jedná se o projekt, který je volně přístupný seniorům, kteří mají zájem se dále sebevzdělávat, či se dozvědět něco zajímavého, ať už třeba ze života slavných lidí, historie, či přírody. Přednášky jsou veřejně přístupné a probíhají každý poslední čtvrtek v měsíci v kulturní místnosti zámku v 1. poschodí vždy od 13 hodin. Přednáší pan Mgr. Jaroslav Malý.

Nová autobusová linka

Po vybudování dvou nástupních ostrůvků se znovu vrátila autobusová linka do obcí Podlužany a Ledečky. Hlavním důvodem je, aby se děti snadněji dostaly do školy v Rožďalovicích, a odpadl tak problém s jejich dojížděním. Město tím chce předejít odchodu dětí do okolních škol, především pak do Dymokur, neboť tamní ZŠ provozuje vlastní svoz dětí do školy.

(red)

Za letošní vánoční stromeček, který zdobí naše náměstí, děkujeme manželům Rokoským z Rožďalovic.

Městské vyhlášky

Třídíme odpad, má to smysl

Skutečnost, že v každé domácnosti vznikají odpady, není žádná novinka a toto sdělení nikoho neohromí. Zajímavější však je podívat se, co vlastně do odpadkových košů vyhazujeme. Odpady, které v našich domácnostech vznikají, se třídí na využitelné, objemné, nebezpečné a směsný komunální odpad.

Využitelné odpady jsou ty, kterým se běžně říká tříděný odpad. Základním cílem třídění je co možná nejšetrnější chování k životnímu prostředí a dosažení nižších ekonomických nákladů. Toto nejsou pouhé fráze, ale sami jsme se o tom přesvědčili. Shodou okolností jsme měli možnost hovořit s místostarostou obce Plavy v Libereckém kraji. Zde lidé platí ročně za odpad 456 Kč a zřejmě se jim poplatek nebude zvyšovat ani v roce 2013, poněvadž se lidé naučili odpady poctivě třídít. Jak prohlásila tamní starostka, nejvíce se přeče platí za likvidaci nevytříděného směsného odpadu. Když lidé poctivě třídí, snižují se výdaje obce a tím není zákonitě třeba zvyšovat poplatky za odpad.

Podle Obecně závazné vyhlášky č. 3/2011 je každý občan města povinen odpady třídít, a to pokud je na území obce možnost odpady odděleně shromažďovat na místa k tomu určená.

V našem městě se v letošním roce zvýšil počet kontejnerů na plasty, sklo i papír, takže máme dostatečnou sběrnou síť na tříděný odpad. Na území Rožďalovic, Hasiny, Podlužan, Ledeček a Viničné Lhoty je nyní umístěno 59 kontejnerů. Najdou se mezi námi tací, kteří tvrdí, že se stejně všechno sype na jednu hromadu. Tomu tak již není. Po roztřídění už se jednotlivé materiály nikdy nemíchají dohromady. V dnešní době, kdy se za každou uloženou tunu odpadu na skládkách platí, nemá nikdo zájem sesypávat odpady dohromady. V České republice je dostatek zpracovatelů, kteří vytříděný odpad zpracovávají.

A jak je to u nás?

S faktem, že se ještě ne zcela všichni občané v našem městě podílejí na třídění odpadu, souvisí velké množství

popelnic. Je prokázáno, že popelnice o obsahu 120 litrů, kterou má takřka každý z nás, by týdně měla pokrýt odpad 3–4 osob. U nás ve městě vychází stejný obsah popelnice na 1–2 osoby. Tím zákonitě vzniká problém. Popelnice budou muset být redukovány, a to již zřejmě v roce 2013. Svozové firmy totiž nebudou účtovat svoz odpadu paušálně, ale podle počtu vyvezených popelnic. Tím se při současném stavu pochopitelně zvýší náklady města. Vedení města prozatím počítá se zachováním poplatku za odpad ve výši 700 Kč na osobu, i když dle aktuálních reálných podkladů vychází částka na příští rok 814 Kč na osobu. V letošním roce tak město doplácí 175.000 Kč. Pokud by však nedocházelo k redukcí současného stavu popelnic, muselo by město k těmto potížím přistoupit razantněji, a to zvýšením poplatku. Jsme si

vědomi, že vše nelze změnit rázem, ale že se s touto realitou postupně jistě vyrovnáme.

Město Rožďalovice je zapojeno do projektu třídění odpadu, který realizuje společnost EKO-KOM. Na základě „Smlouvy o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů“ uzavřené s touto společností pak město získává nárok na odměnu za zajištění zpětného odběru a následného využití odpadů z obalů.

Odměna se vypočítává na základě pravidelného čtvrtletního hlášení o množství, druzích a způsobech nakládání s využitelnými složkami komunálních odpadů. Výše odměny je závislá zejména na množství vytříděných odpadů, její výše roste spolu s účinností systému sběru. Odměna pomáhá snižovat náklady spojené s provozem systému sběru využitelných složek komunálních

KAM S VAŠÍM ODPADEM?

Co kam patří a nepatří

	PATŘÍ	NEPATŘÍ
PAPÍR 	noviny, časopisy, reklamní letáky, kartony, sešity, papírové obaly, krabice roztrhané na menší kusy, balicí papír, lepenka, kancelářský papír, sešity, obálky	do kontejneru nepatří mokrý, mastný nebo jinak znečištěný papír, uhlový a voskovaný papír, použité plenky
PLASTY 	sešlápnuté PET lahve, plastové nádoby a lahve, plastové kelímky, sáčky a fólie, čisté plastové obaly od mléka, jogurtů a ostatních mléčných výrobků, plastové tašky, prázdné plastové obaly od šamponů, kosmetiky a čistících prostředků	do kontejneru nepatří bakelit, guma, PVC, linoleum, pneumatiky, novodurové trubky, plastové obaly od chemikálií olejů a barev
SKLO 	bílé nebo barevné sklo, vymyté skleněné láhve, zavařovací sklenice, tabulové sklo	do kontejneru nepatří keramika, porcelán, autosklo, drátěné sklo a zrcadla
NÁPOJOVÉ KARTONY 	vypláchnuté krabice od džusů, mléka apod.	do kontejneru nebo stojanu nepatří nápojové kartony se zbytky potravin

Městské vyhlášky

odpadů. V roce 2011 město Rožďalovice obdrželo od společnosti EKO-KOM 219.415 Kč. Z území města bylo odvezeno:

Plasty	20,583 tun
Papír	16,224 tun
Sklo	32,632 tun
Nebezpečný odpad	7,600 tun
Objemný odpad	2,280 tun
Směsný komunální odpad	540,495 tun

K objemným odpadům patří to, co se do běžné popelnice nevejde, jako třeba kusy nábytku, podlahové krytiny a podobně, a proto se musí odkládat do velkoobjemových kontejnerů. V žádném případě není možné odkládat objemný odpad vedle popelnic. Většina objemného odpadu se odstraňuje uložením na skládce. Nebezpečné odpady, které v domácnostech vznikají, zejména barvy, oleje, čisticí prostředky, léky, baterie atd., můžete odevzdávat buď při mobilních svezích nebezpečných odpadů, nebo ve sběrných dvorech. Léky s prošlou lhůtou spotřeby

lze odevzdat v lékárně. V Rožďalovicích je sběr objemného a nebezpečného odpadu realizován 2 x za rok, zpravidla na jaře a na podzim. O svozu těchto odpadů je veřejnost vždy s dostatečným předstihem informována. Staré elektrospotřebiče, jako například lednice, televize, rádia, kulmy, můžete bezplatně odevzdávat v rámci projektu „Recyklujte s hasiči“ na městském úřadě, a to každou středu od 8 do 16 hodin (více viz *Rožďalovicko*, č. 1). Některé nebezpečné odpady jsou dále předávány k jejich rozebírání a částečné recyklaci, jiné putují do spaloven nebezpečných odpadů, případně jsou uloženy na skládky nebezpečných odpadů.

Ostatní odpad, který doma nevytřídíme, pak končí v popelnicích a říká se mu směsný komunální odpad. Pokud bychom všichni správně třídili, neměl by odpad v popelnicích už obsahovat ani nebezpečné ani využitelné složky, protože tento směsný komunální odpad končí bez dalšího využití na skládkách nebo ve spalovnách odpadu.

Novinkou je umístění bílého kontejneru na textil, který najdete před prodejnou potravín paní Brúnové. Do tohoto kontejneru

lze odkládat např. oblečení, lůžkoviny, ručníky, obuv (svázanou, aby se páry nerozhodily) atd. Veškeré věci musí být čisté, suché a zabalené do igelitových tašek či pytlů, aby se transportem nepoškodily. Použitelné věci z bílého kontejneru dále poslouží k humanitárním účelům, věci neupotřebitelné (roztrhané apod.) se předávají k dalšímu průmyslovému zpracování, např. na výrobu příkrývek a úklidových hadrů.

Informace o správném třídění odpadů můžete získat na internetových stránkách www.jaktridit.cz. Zde se dozvíte, jak odpady správně třídit, a další zajímavosti.

Určitě budete souhlasit s názorem, že třídění odpadů je jedna z mála věcí, kterou pro životní prostředí může udělat každý z nás bez rozdílu věku či pohlaví. Tříděním odpadů šetříte nejen životní prostředí, ale i svoji peněženku. A proto, nebuďte lhostejní, tříděte odpad, tříděte ho správně – má to smysl!

(red)

Pro zajímavost:

V roce 2011 vytřídil každý Čech průměrně 38,9 kg odpadů a 68 % obyvatel aktivně třídilo odpad. V současnosti třídí již 75 % Čechů a 72 % vytříděných odpadů bylo využito a recyklováno.

Uklízejme po svých psech!

Nezadržitelně se blíží čas vánočních svátků a s nimi spojený konec roku 2012. A v této předvánoční době je třeba si připomenout zajištění klidného a pokojného soužití všech osob a také všeobecný zájem na udržení a ochraně veřejného pořádku v našem městě. Veřejným pořádkem se vlastně rozumí souhrn pravidel nebo zásad chování na veřejnosti, obvykle je jím míněn ideální stav společnosti, který se vyznačuje řádem, bezpečností a klidem. V této souvislosti si připomeňme jednu z obecně závazných vyhlášek města Rožďalovice, která se týká hlavně našich pejsků.

Roční poplatek za prvního psa činí 50 Kč, za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 100 Kč. Poplatku podléhají psi starší tří měsíců. Od poplatku je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná, osoba s těžkým zdravotním postižením, osoba, která provádí výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, a osoba, které stanoví povinnost používání psa zvláštní právní předpis.

Držitelům psů jsou městským úřadem vydávány známky pro psy. Ty jsou určeny k tomu, aby je psi nosili a aby v případě

ztráty psa byl pomocí této známky určen jeho držitel. Znamka je nepřenositelná na jiného psa. Majitelé psů či jiných zvířat v zájmu veřejného pořádku by neměli vstupovat se psy a jinými zvířaty do následujících veřejně přístupných míst: hřbitov, školní hřiště, Sokolské hřiště, fotbalové hřiště, prostory

mateřské školy a zdravotního střediska, Domov důchodců. Do následujících veřejně přístupných míst – náměstí, ulice Tyršova, Lindnerova, Zahradní, U Barborky, Panská zahrada – smí vodit psy a jiná zvířata pouze na vodítku.

Na ostatních veřejně přístupných místech lze nechat volně pohybovat psy či jiná zvířata pod neustálým dohledem nebo přímým vlivem odpovědné osoby, aby v případě jakéhokoliv nebezpečí mohl být pes či jiné zvíře touto osobou přivoláno, a bezpečnost osob a majetku tak byla zajištěna.

Apelujeme na občany, kteří pejsky vlastní, aby se snažili dodržovat základní pravidla venčení psů a uchovávali veřejné prostranství v čistotě. Často bývá využíván k úklidu psích či jiných zvířecích exkrementů mikrotenový sáček, ve kterém je exkrement následně vhozen do nádoby na odpad. Tento způsob je jednoduchý, hygienický a dostupný pro každého. Budme proto ohleduplní a snažme se dodržovat čistotu a pořádek ve městě a okolí, kde žijeme.

(red)

Monitorování kvality ovzduší v Rožďalovicích

Monitorování kvality ovzduší probíhá v Rožďalovicích již od ledna roku 1996. Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ) zde měří koncentrace znečišťujících látek na stanici manuálního imisního monitoringu, která patří do celorepublikové státní imisní sítě měřících stanic.

Stanici v Rožďalovicích spravuje Oddělení ochrany čistoty ovzduší pobočky ČHMÚ v Hradci Králové-Svobodných Dvorech. Technik ČHMÚ zajišťuje chod a provoz stanice, dále svoz odebraných vzorků a doplňování potřebného materiálu.

Stanice se nachází na okraji obce Rožďalovice v areálu čistírny odpadních vod a má charakter pozadřové venkovské stanice v zemědělské zóně. Tento typ stanice charakterizuje lokality s nezatíženým územím, monitorující pozadí znečištění ovzduší regionů, měst a průmyslových oblastí. Měřící lokalita by neměla být přímo ovlivněna některým z místních zdrojů znečištění ovzduší a je rovněž velmi důležité, aby v nejbližším okolí stanice nedocházelo k nárazovému ovlivnění kvality ovzduší např. pálením listí, příp. jinou pro daný typ oblasti atypickou činností. Reprezentativnost a vypovídací hodnota měření na této stanici je v okrskovém měřítku 0,4 až 5 km.

Na stanici probíhal, od jejího vzniku v roce 1996, denní manuální program měření koncentrací oxidu siřičitého (SO_2) a oxidů dusíku (NO_x), posléze oxidu dusičitého (NO_2). Od roku 2011 se frekvence měření SO_2 a NO_2 snížila na interval jedenkrát za 6 dní. Provoz manuálních odběrových zařízení vyžaduje pravidelnou ranní obsluhu technika odběru. Exponovaný vzorek je odebrán a následně připraven materiál pro vzorek nový. Doba trvání expozice jednoho vzorku je vždy 24 hodin. Od zahájení měření stanice zajišťuje funkci technika odběru v Rožďalovicích pan František Nešněra. Za jeho bezchybnou a obětavou práci mu velmi děkujeme.

V Rožďalovicích je sledována také koncentrace suspendovaných (prachových) částic v ovzduší. Měření koncentrací těchto částic bez rozlišení velikosti (SPM) přešlo od roku 2004 v měření částic o průměru 10 μm a menším (PM_{10}) a od roku 2011 přibýlo měření koncentrací částic o průměru 2,5 μm a menším ($\text{PM}_{2,5}$). Bylo prokázáno, že škodlivost suspendovaných částic je pro zdraví tím větší, čím jsou částice menší a mohou lépe pronikat do dýchacího traktu. Prostřednictvím suspendovaných částic se mohou do organismu dostávat další látky, které jsou zdraví škodlivé, např. polyaromatické uhlovodíky nebo těžké kovy.

Odebrané vzorky jsou každých 14 dní převezeny do laboratoře, kde probíhá jejich vyhodnocení a stanovení koncentrací znečišťujících látek ve vzorku. Veškerá naměřená data se ukládají do Informačního systému kvality ovzduší (ISKO) ČHMÚ, který představuje centrální databázi, ve které jsou shromažďována veškerá celorepubliková data z měřících stanic.

Tyto údaje jsou dále zpracovávány, vyhodnocují se z nich maximální i průměrné koncentrace znečišťujících látek a dlouhodobé trendy celkového poklesu nebo nárůstu znečištění ovzduší. Údaje se porovnávají s hodnotami imisních limitů dle Zákona o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb., což jsou nejvyšší přípustné koncentrace znečišťujících látek v ovzduší. Celorepublikově i na stanici v Rožďalovicích došlo v 90. letech 20. století k poklesu koncentrací oxidu siřičitého, v současné době hodnoty stagnují na nízké úrovni.

U oxidu siřičitého ani u oxidu dusičitého nedochází na stanici k překračování platných imisních limitů. U suspendovaných částic frakce PM_{10} jsou zaznamenávána občasná překročení limitní hodnoty pro průměr 24 hodin, celkový počet překročení však dosud nepřesáhl maximální povolený počet

překročení 35krát za rok. Z hlediska celoročních průměrů k překračování imisního limitu pro částice PM_{10} nedochází. U koncentrací suspendovaných částic frakce $\text{PM}_{2,5}$ nebyl v prvním hodnoceném roce 2011 roční cílový imisní limit rovněž překročen.

V současné době probíhá v ČHMÚ příprava celkové obměny sítě měřících stanic kvality ovzduší. Tato obměna se dotkne i stanice imisního monitoringu v Rožďalovicích. Manuální měření oxidu siřičitého a oxidu dusičitého, která zde v současné době probíhají, budou od ledna roku 2013 ukončena a bude zahájena příprava lokality pro umístění automatické monitorovací stanice kvality ovzduší. Hlavní rozdíl oproti stanici manuální je ten, že hodnoty koncentrací znečišťujících látek budou vyhodnocovány přímo ve stanici prostřednictvím analyzátorů pro stanovování koncentrací jednotlivých škodlivých látek. Tyto hodnoty budou dále prostřednictvím GPRS předávány každých 10 minut do centrálního počítače na pobočku ČHMÚ v Hradci Králové a do ISKO. Tím pádem bude možné sledovat hodnoty koncentrací těchto látek téměř v reálném čase, a to i na internetových stránkách.

Na stanici bude probíhat monitorování koncentrací oxidu siřičitého (SO_2), oxidů dusíku (NO_x), prашného aerosolu PM_{10} a $\text{PM}_{2,5}$ a doprovodných meteo veličin.

Údaje o měření kvality ovzduší je možné najít na webových stránkách ČHMÚ www.chmi.cz. Dají se zde dohledat aktuální informace o činnostech ČHMÚ, o koncentracích znečišťujících látek v ovzduší ze stanic automatického i manuálního imisního monitoringu (včetně lokality Rožďalovice), údaje z tabulárních a grafických ročenek ČHMÚ a další.

Ing. Markéta Bajerová, ČHMÚ Hradec Králové – Oddělení ochrany čistoty ovzduší

Stávající měřící zařízení v budoucnu nahradí automatická monitorovací stanice.

Slovo ředitele ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice

Vážení občané Rožďalovic a okolních obcí, dovolte mi, abych vás informoval o aktualitách ze života naší školy.

V průběhu hlavních prázdnin byla realizována tolik potřebná rekonstrukce mateřské školy, kterou finančně zajišťoval Středočeský kraj s nezanedbatelným podílem města Rožďalovice. V jejím průběhu se podařilo opravit střechu, vyměnit okna a venkovní dveře, zateplit budovu, kompletně vyměnit rozvod ústředního topení i s radiátory, změnit topné médium z lehkého topného oleje na zemní plyn, vylepšit estetickou stránku interiéru a zkvalitnit podmínky pro vzdělávání dětí.

V základní škole se podařilo rekonstruovat žákovské šatny. Zde se jednalo o finanční prostředky z úspěšné žádosti o dotaci od Místní akční skupiny Svatojiřský les opět

s výraznou spoluúčástí města Rožďalovice. Podařilo se vyměnit kovové šatní kóje za dostatečný počet šatních skříněk, aby se dostalo na každého žáka, byla položena nová dlažba, proběhla celková rekonstrukce elektroinstalace, byla vyměněna okna a vchodové dveře.

Od nového školního roku 2012–2013 v naší škole pracují noví zaměstnanci. Jsou jimi Mgr. Jana Červenková a Mg.A Jana Heryánová-Ryková v pedagogickém sboru, paní Jana Malá ve školní jídelně a paní Šárka Kutinová v provozním úseku mateřské školy. Z novinek je vhodné uvést uskutečnění konzultačního dne pro rodiče žáků školy každý měsíc, zvýšení počtu aktivit v rámci akce *Ze školky do školy* pro předškoláky a jejich rodiče na každý měsíc se střídáním místa realizace v mateřské škole a v základní škole.

Na tento školní rok jsme zpracovali kalendář školy, který má název *Chráněná území Nymburska*. Navíc jsou v něm uvedeny termíny konání důležitých akcí školy. Můžete si ho ve škole zakoupit nebo si ho prohlédnout na školním webu www.zs-rozdalovice.cz. I nadále vás zveme na Rožďalovický deseti-boj, který probíhá každý čtvrtek odpoledne v čase od 16 do 18 hodin. Vždy jsou plněny vypsané disciplíny na daný měsíc, vyhlášení výsledků proběhne v prosinci 2012. Jsou vypsané věkové kategorie pro každého z vás, a tak pokud vám to dovolí váš zdravotní stav, přijďte si vyzkoušet svoji aktuální sportovní formu.

*S přáním životní pohody za ZŠ a MŠ
G. A. Lindnera Rožďalovice její ředitel
Mgr. Roman Kotlář*

Naši prvňáčci

Do letošní 1. třídy Základní školy a Mateřské školy G. A. Lindnera v Rožďalovicích nastoupilo 21 žáků, z toho 11 dívek. Ve třídě se sešly děti převážně z Rožďalovic, ale i z Podlužan, Žitovic, Doubravan, Košíka a Hasiny. Většina dětí navštěvovala naši mateřskou školu a část z nich docházela do základní školy v rámci aktivity *Ze školky do školy*. Tato aktivita připravuje děti k zápisu do školy, ale i na způsoby práce ve všech oblastech výuky. Během ní si upevňují základní pracovní a sociální dovednosti a návyky.

První veřejnou akcí byla zahradní slavnost věnovaná uvítání prvňáčků do školy. Děti z 1. třídy vystoupily s krátkým kulturním programem, spolužáci z 1. stupně si pro ně připravili hry, soutěže a výtvarné dílny. Příjemnou součástí odpoledne bylo i občerstvení zajištěné školní kuchyní a rodiči. Letošní slavnost narušilo pouze deštivé

počasí, a proto program proběhl v budově školy. Strom žáků 1. třídy byl vysazen poděří.

Děti se postupně aklimatizují na školní prostředí a školní práci. V současné době mají první zkušenosti se čtením, psaním a počítáním. Oblíbené jsou výtvarné činnosti, zpěv a pohybové aktivity.

Během 1. čtvrtletí prvňáci navštívili akci Jičín – město pohádky, výstavu Blanky Bohdanové *Barvy duše* v Galerii Melantrich a divadelní představení *O Červené karkulce* v mateřské škole. Žáci se úspěšně zúčastnili školního *Podzimního sportování* a následně *Běhu 17. listopadu* v Kopidlně. V rámci třídy probíhají projekty věnované různým tématům, nejčastěji společenským vztahům, přírodě a literatuře. Letošním školním rokem nás provází kniha Františka Nepila *Já Baryk* a kniha Karla Čapka *Devatero pohádek* věnovaná starostou města Petrem Kapalem.

Novinkou letošního školního roku je finanční příspěvek města Rožďalovice ve výši 500 Kč na žáka 1. ročníku. Příspěvek je věnován na učební pomůcky, ale také na případné kulturní akce a exkurze. Dále město přispívá v letošním školním roce částkou 1.000 Kč na školy v přírodě pro všechny žáky základní školy. Tento příspěvek se týká i předškoláků, kteří se zúčastní školy v přírodě společně s žáky 1. třídy.

S blížícími se vánočními svátky se žáci 1. třídy společně s žáky ostatních ročníků připravují na rozsvícení vánočního stromu ve městě, den otevřených dveří v sobotu 8. prosince od 8.00 do 12.00 hodin a třídní vánoční besídky. Na všechny tyto akce srdečně zveme nejen rodiče, ale i širokou veřejnost.

*Mgr. Jaroslava Sedláčková,
učitelka ZŠ G. A. Lindnera*

Školní zpravodajství

Plán na podporu a zvýšení kvality cizojazyčného vzdělávání v ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice

Číslo projektu: CZ.1.07/1.1.06/03.0049;

Celková výše finanční podpory: 1.871.296,25 Kč

Datum zahájení realizace projektu: 1. prosince 2011

Datum ukončení realizace projektu: 30. listopadu 2013

Jedná se o plán na podporu a zvýšení kvality cizojazyčného vzdělávání v základní škole s důrazem na zvýšení konkurenceschopnosti, rozvoj klíčových kompetencí a komplexní rozvoj osobnosti žáků i jejich motivace k dalšímu vzdělávání se. Projekt je určen pro žáky i učitele základní školy. Dále se chceme zaměřit na metodickou i didaktickou podporu tohoto plánu.

Klíčovými aktivitami jsou:

1. Výuka anglického jazyka rodilým mluvčím na 1. i 2. stupni základní školy.
2. Tvorba učebních a metodických materiálů pro koedukovanou výuku (s využitím metody CLIL).
3. Pilotní ověření vytvořených metodických materiálů.
4. Semináře pro pedagogické pracovníky, kteří povedou koedukovanou výuku.
5. Koedukovaná výuka některých předmětů na 1. i 2. stupni, kdy ve výuce bude přítomen rodilý mluvčí.
6. Zapracování revize učebních a metodických materiálů.

V rámci projektu, který v naší škole zanedlouho skončí, jsme zakoupili 8 notebooků pro tvůrce učebních materiálů, barevnou laserovou tiskárnu a 4 hlasovací zařízení. V následujícím textu se můžete seznámit s hodnocením projektu jak z pohledu učitelů, tak z pohledu žáků.

Aby učení nebylo mučení

Hodiny s Alejandrem jsou založeny na stejném principu. Díky poslechu a pozitivní podpoře rodilého mluvčího Mr. Jorga Alejandra Barella si žáci upevňují a rozšiřují jazykové znalosti stejně přirozeně, jako se učí svou mateřštinu.

Celoškolní projekt – výuka anglického jazyka rodilým mluvčím probíhá na ZŠ Rožďalovice od 1. 12. 2011. Jeho cílem je zvýšit kvalitu anglického jazyka, zajímavým a zábavným způsobem podnítit žáky k aktivnímu učení angličtiny, podpořit tvořivé myšlení žáků a motivovat je pro další učení jazyka.

Díky „našemu“ rodilému mluvčímu Mr. Jorgu Alejandru Barellovi se žáci zlepšují v anglickém jazyce, rozvíjí své komunikativní schopnosti, upevňují si správný přízvuk, opakují gramatiku, rozšiřují si slovní zásobu. Žáci si vytváří znalosti a dovednosti zábavnou formou, spolupracují a při hodinách panuje přátelská atmosféra. Naši žáci si z hodin s Alejandrem odnášejí nejen poučení, ale i spoustu zážitků.

Výuka anglického jazyka rodilým mluvčím se nám velice osvědčuje a jsme rádi, že ji můžeme na naší škole realizovat.

PaedDr. Naděžda Hrnčířová

O používání metody CLIL

Metodu CLIL využívám při hodinách anglického jazyka. Výuka je podpořena přítomností rodilého mluvčího Alejandra Barrela.

Při výuce používáme různé metody:

- 1) Rozdělení tříd do skupin a procvičování učiva v závislosti na pokročilosti žáků. U pokročilejší skupiny rozšiřujeme učivo do hloubky. U slabších skupin utvůříme probírané učivo.
- 2) Výuka jen v anglickém jazyce s občasnými překlady v oblasti gramatiky.
- 3) Odposlech učiva od více lektorů. Žáci získají lepší cit pro jazyk a porozumí více akcentům.
- 4) Pravidelné samostatné slohové prezentace hodnotí lektor i žáci. Studenti vysvětlují svými prostředky, co vlastně chtěli v textu sdělit, a reagují na doplňující otázky.
- 5) Výuka stejné látky z pohledů různých lektorů prohlubuje stupeň pochopení u žáků.

Celý projekt hodnotím velmi pozitivně z hlediska lektorů i žáků. Dopady na znalosti žáků se podle mne budou postupem času více prohlubovat a budou ještě znatelnější, aniž by žáci zaznamenali větší zátěž ve výuce.

Ing. Petra Ballatá

CLIL a matematika

Zapojením do tohoto projektu se téměř pravidelně žáci setkávají na hodinách matematiky s rodilým mluvčím Alexandrem Barellem, kterému říkáme Alex. S Alexem si v hodinách matematiky procvičujeme nejen matematiku, ale učíme se lépe porozumět anglicky mluvenému textu. Alex zadává jednoduché úlohy a pokyny v anglickém jazyce. Žáci počítají a pak sdělují anglicky své výsledky. V případě, že neporozumí hned, mohou anglicky požádat o zopakování zadání či vysvětlení nejasného pojmu. Žáci si tak procvičí nejen správnou výslovnost číslovek a fixují si slovní zásobu, ale zároveň se jim zautomatizují některé anglické pokyny a pojmy. Dále se rozvíjejí jejich poslechové schopnosti a už jen pravidelný pozdrav a rozloučení nebo schopnost reagovat, když nerozumí, přispěje k jejich komunikativním dovednostem.

A jak hodnotí Alexovu přítomnost v hodinách samotní žáci? O tom vypovídají tři následující příklady:

„S Alexem se naučíme nová slova a můžeme mu třeba vysvětlit nějaký příklad. Nejlepší je, když nám diktuje příklady v angličtině. Angličtina je pro mě hodně důležitá, takže jsem ráda, když je s námi Alex i v jiných předmětech. Alex je přátelský.“ (Eliška Kulichová – 8. třída)

„Když nám Alex zadává anglicky příklady a úlohy, tak mě baví si to překládat společně se třídou. Alex je fajn a chová se k nám přátelsky. Slovíčka, která si říkáme, někdy známe nebo jsme je už slyšeli, a když jsou nová, tak si je píšeme a dobře se pamatují. Alexe máme ve více předmětech, ale v matematice je to s ním nejvíce fajn, i když nám někdy dělá problém rozumět mu.“ (Barbora Táborská – 8. třída)

„Přijde mi to dobré kvůli matematice, protože je všude stejná. Procvičuju si číslovky a baví mě to. Alex je přátelský. Je to docela jednoduché.“ (Pavel Anděl a Lukáš Drobeček – 8. třída)

Mgr. Markéta Drobečková

Školní zpravodajství

CLIL ve 4. třídě

Od loňského školního roku se některé předměty, jako například prvouka, výtvarná výchova aj. vyučují v angličtině. Tento způsob výuky, který na naší škole zkusíme zavést, se nazývá CLIL. Celý projekt si klade za cíl prohlubování a osvojování si znalostí anglického jazyka v reálných životních situacích. Do tohoto projektu jsem se přihlásila z důvodu, abych si doplnila slovní zásobu v anglickém jazyce a pokusila se porozumět rodilému mluvčímu ve vyučovacích hodinách. Nejprve jsem měla z projektu obavy, ale postupem času jsem si uvědomila, že při tvoření pracovních listů na hodiny prvouky a výtvarné výchovy si osvojuji nová slova, věty a získávám nové poznatky. V průběhu projektu jsem měla možnost komunikovat s rodilým mluvčím. Mým úkolem bylo se s ním domluvit na průběhu a obsahu hodiny. Projekt CLIL motivuje jak mě, tak i žáky a dodává nám větší pocit jistoty a sebedůvěry v této oblasti. Výuka je doplněna využitím interaktivní tabule. Pokud bych měla provést dosavadní hodnocení, projekt je velice přínosný. Žáci výrazně zlepšili své jazykové schopnosti a rovněž vidím pokrok, pokud jde o gramatiku.

Jako příklad uvádím vyjádření některých žáků:

„Teď jsem zjistila, že od té doby, co máme Alejandra, angličtina mi jde. Pracuje se mi s ním dobře. Paní učitelka vždy něco přichystá na hodinu a my s tím pracujeme. S Alejandrem si užíváme hodně zábavy a přitom se také hodně naučíme.“ (Karolína Víchová – 4. třída)

„V anglickém jazyce jsem měl dříve trojky a teď samé jedničky.“ (Dalibor Došek – 4. třída)

„Naučil jsem se nová slovíčka.“ (Alex Čech – 4. třída)

„Projekt CLIL začal od začátku školního roku. Alejandro k nám přichází na hodiny anglického jazyka, výtvarné výchovy a prvouky. V těchto hodinách jsem se dozvěděla mnoho nových slov. Paní učitelka vždy připravuje různé pracovní listy na interaktivní tabuli.“ (Dana Kopecká – 4. třída)

„Hodiny s Alejandrem jsou pro mě zábavné.“ (Valentina Štaflová – 4. třída)

„Projekt CLIL pro mě znamená naučit se víc nových slov a pracovat s novým učitelem.“ (Tomáš Vyhnaň – 4. třída)

„Projekt CLIL je velmi užitečný v životě. Projekt CLIL začal, když se na naší škole objevil Alejandro. Naše paní učitelka se anglicky učí s námi. V projektu jsem se mnohému naučila. Většinou máme Alejandra na prvouku, anglický jazyk a výtvarnou výchovu. Projekt CLIL je nejlepší projekt, jak se naučit anglicky. V projektu se také učíme anglické písně. Na začátku hodiny se s Alejandrem učíme nová slova. Pro nás je tento projekt nový. Ve spolupráci s Alejandrem se anglicky naučíme rychle. S Alejandrem se stýká celá škola. Projekt se mi moc líbí.“ (Nikol Zimová – 4. třída)

Mgr. Nina Dyčenková

CLIL v 5. třídě

Projekt CLIL přináší žákům obohacení a upevnění si anglické slovní zásoby jak v předmětu anglického jazyka, tak v ostatních předmětech. Rodilý mluvčí jim zároveň pomáhá upevňovat správnou výslovnost slovíček a sestavovat správně věty.

„Angličtina s Alexem se mi líbí. Když nás má na tělocvik, učí nás třeba kroky a další. Když nás měl na vlastivědu, říkal, kde bydlel, a pan učitel mu řekl něco o ČR a Alex o Argentině, a já jsem se naučil hodně slovíček. Když nás měl na výtvarku, učil nás barvy anglicky. V angličtině nás učil slovíčka. V matematice nás učil geometrické tvary a čísla.“ (David Kubín – 5. třída)

Jan Froněk

CLIL v tělesné výchově

Nejen rozšiřování slovní zásoby o nová slovíčka z anglického jazyka, ale také možnost probudit v sobě a rozvinout jeho aktivní používání při konverzaci a vůbec zvýšit v žácích celkový zájem o tento jazyk. V tom já vidím smysl projektu CLIL.

Konkrétními prostředky, jak v tomto žákům pomáháme, je tvorba učebních materiálů do různých předmětů pro oba stupně základní školy a přítomnost rodilého mluvčího ve výuce.

V tělesné výchově si s žáky při různých aktivitách (jak tělocvičných, tak písemných) osvojujeme slovíčka, abychom dokázali nazvat a popsat různá sportoviště a prostředí, která můžeme využívat, náčiní a nářadí, které při cvičeních používáme, a samotná cvičení (polohy a pohyby celého těla, herní činnosti jednotlivce, atd.).

Hodiny tělesné výchovy vnímám pro rozvoj komunikace jako specifické. Nabourávají formální prostředí učebny a žáci se stávají spontánnějšími. To může být pro plnění našich cílů velká výhoda. Ovšem vždy za předpokladu, že žáci chtějí.

Aby se žák dokázal domluvit v daném jazyce, je pro mě podstatou „celé věci“, a tak zvládnout například anglicky i velmi jednoduše vysvětlit základní pravidla hry a porozumět zadání úkolu rodilým mluvčím považuji v tomto smyslu za velmi důležité. Proto jsou také tyto úkoly součástí mých hodin.

Několik žáků této přidané hodnoty v našich hodinách naplno využívá. Naplňují tak poslání projektu. Na druhou stranu v některých žácích tato metoda zájem stále nevyvolala, ať už ze vztahu plynoucího k tělesné výchově či k anglickému jazyku, nebo pro metodu samotnou.

Roman Kotlář ml.

CLIL ve 2. třídě

Projekt CLIL se týká zařazení anglického jazyka do běžné výuky. Ve 2. třídě je realizován hlavně v předmětech matematika a praktické činnosti. Rodilý mluvčí je předem seznámen s náplní vyučovací hodiny a klíčovými slovy nebo pojmy z oblasti matematiky a praktických činností, se kterými mají být děti seznámeny. V praxi to probíhá tak, že má připravenou samostatnou aktivitu, nebo pracuje společně s kmenovým vyučujícím. Děti si tak nejen rozšíří a upevní slovní zásobu, ale naučí se anglickému jazyku i naslouchat a porozumět mu. Výuka s rodilým mluvčím je přínosná pro všechny účastníky výuky. Děti jsou aktivní, samy se snaží s mluvčím domluvit. Ten jejich aktivitu podporuje i svým vstřícným a přátelským přístupem k nim. Výstupy z vyučovacích hodin jsou vystaveny převážně v učebně 2. třídy. Projekt CLIL probíhá částečně i v předmětech anglický jazyk, prvouka a tělesná výchova.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

Mažoretky Lindnerky

První podobu kroužku mažoretěk v Rožďalovicích dala slečna Eva Chaloupská roku 2009. Kroužek však po nástupu trenérky na mateřskou dovolenou zanikl a nastala roční pauza. Kroužek, který známe dnes, začal fungovat v listopadu 2011 za spolupráce paní učitelky Dany Kopecké a tří dívek z 9. ročníku ZŠ Rožďalovice – Elišky Novákové, Moniky Novákové a Romany Zvěřinové. Spolupráce od začátku spočívala v tom, že paní učitelka se bude starat o organizační věci a děvčata budou učit ostatní to, co se už samy dávno naučily na kroužku v Kopidlně. Dohoda byla jasná. Počítali jsme však s účastí maximálně sedmi děvčat, ale na první trénink nám jich přišlo dokonce 12. Vše jsme vymýšleli za chodu – od hudby přes prvky sestavy až po kostýmy. A děvčat pomalu přibývalo. První vystoupení jsme měli 5. prosince 2011 na „mikulášské“ na Tuchomi, kde se poprvé děvčata předvedla před rodiči i diváky. Musím říct, že na to, že jsme na nacvičování sestavy měly pět tréninků, tak byla děvčata báječná.

Další vystoupení nás opět čekalo na Tuchomi, tentokrát na karnevalu, kde jsme se představily s dvěma novými sestavami a již v nových kostýmech, které nám zakoupila ZŠ Rožďalovice (tímto panu řediteli velice děkujeme).

S nástupem jara začalo nabídek na vystoupení přibývat, a tak jsme byly pozvány na oslavy Dne osvobození a konce 2. světové války, které se konaly v Milovicích. Do Milovic jsme odjely autobusem, který nám zaplatili pořadatelé, a představilo se tam

již 20 děvčat se čtyřmi různými sestavami. V pochodové sestavě jsme dokonce doprovázely k Památníku padlých hrdinů vojáky v dobových uniformách.

Dále jsme byly pozvány na zahájení dětského dne v Libáni v doprovodu Heidi Janků, nebo na setkání veteránů v Rožďalovicích, ale to zdaleka není vše. Zúčastnily jsme se také jako kulturní vložka vyhlášení výsledků jarního sportování na základní škole a na zámecké slavnosti. Naším spolužákům, učitelům a rodičům jsme vytřely zrak na závěrečné školní akademii na radnici, které se zúčastnilo již 24 mažoretěk.

Za jeden školní rok jsme toho zvládly opravdu hodně – od naučení se ovládat hůlku přes nacvičení pěti různých sestav až po realizaci spousty živých vystoupení. O velkých prázdninách naše mažoretky čekal odpočinek, nabídky na vystoupení však přicházely dál, a tak jsme v září letošního roku již zvládly vystoupení na farmě v Pojedech či na Mezinárodním dnu seniorů.

Nový školní rok přinesl nejen další vystoupení, ale také peněžitý dar od pana Petra Kapala na nákup pomponů a spousty dalších děvčat se zájmem o tento sport. V důsledku nebývalého zájmu nových dívek jsme byly nuceny mažoretky rozdělit do dvou skupin: na začátečnice, které trénují každou středu od 15:30 do 17:30, a na pokročilé, kterým zůstává trénink v pátek od 16:00 do 18:00.

Nyní kroužek mažoretěk navštěvuje celkem 32 děvčat z mateřské (Adélka Víchová, Andrejka Truhlářová, Natálka Ottomanská,

Helenka Paulová, Zdeňka Klimešová, Natálka Havelková) a základní školy (1. třída: Eliška Burdová, Deniska Zímová, Kateřina Provazníková; 2. třída: Barča Červenková, Barča Procházková, Klaudivie Bílá; 3. třída: Nikola Součková, Pavlínka Kalinová, Kačka Melounová, Dorotka Hofmanová, Lucka Hazdrová, Viktorka Dušková, Adélka Kapalová, Kamilka Čurejová, Lucka Řeháčková; 4. třída: Dana Kopecká, Karolína Víchová, Nikol Zímová, Anička Andrašíková; 5. třída: Pavlína Tuzarová; 6. třída: Kačka Hůlková, Šárka Švarcová; 7. třída: Denisa Dušková; 8. třída: Bára Táborská; 9. třída: Lenka Beránková; jiné školy: Kačka Dlouhá.

Za vedení kroužku mažoretěk zodpovídá paní učitelka Dana Kopecká. Trenérkami jsou nadále Eliška Nováková s pomocí Báry Táborské, které trénují začátečnice, jež začaly nacvičovat dvě nové sestavy, jednu s pompony a jednu s hůlkou. Monika Nováková a Romana Zvěřinová trénují pokročilé: Monika Nováková cvičení s hůlkou a Romana Zvěřinová cvičení s pompony. A co nás čeká do budoucna? Možná některé nové mažoretky, určitě nové kostýmy a další vystoupení na Mikulášské na Tuchomi.

Přijďte se na nás podívat!

*Za mažoretky Lindnerky
Dana Kopecká,
vychovatelka*

Mažoretky Lindnerky při vystoupení v Libáni společně s Heidi Janků.
Fotografii nám poskytl pan Libor Hazdra.

Konec druhé světové války a osvobození v Rožďalovicích

(dokončení z minulého čísla)

Pohled zpátky

Šest strašných let, ba můžeme říci sedm, protože doba nejistoty a Hitlerova básnění začala již počátkem roku 1938, za námi. Křížová cesta národa, vedoucí téměř na Golgotu, byla zakončena slavným Vzkříšením!

Jak zapomínáme! Vpád Němců 15. března, opanování Prahy, Hitler na hradě českých králů, vykradení vlasti, tisíce vlaků vyváží od nás zbraně, střelivo, obilí, dobytek, dříví, němečtí treuhändři přejímají hospodářské a obchodní podniky, do škol se nasazují německé branné síly a naše děti musí do školy v Podolí, v Zámostí, v Košíku, v Žitovlicích. Němčina se stává hlavním předmětem na školách, dějepis zmizel ze škol, v zeměpisu jen a jen učení o Říši. Firmy, plakáty, každé oznámení musí být dvojjazyčné, napřed ovšem němčina. I koncert Melantrichu v r. 1940 musil být oznámen dvojjazyčně, přednáška o české národní písni a texty zpívaných sborů musily býti přeloženy do němčiny.

Přichází totální nasazení, které odnesly ponejvíce děti ročníku 1924, práce na zákopech, všecko pracuje pro wehrmacht, jehož vítězství hlásala veliká písmena V – Viktoria, zdobící každé okno a dveře veřejných budov. Pracovní úřad byl snad nejvyšším úřadem státním.

Nikdo nebyl jist životem. Lidé byli zatýkáni pro nepatrné podezření z velezrady, pro poslech ciziny nebo udání často i českých lidí. To bolelo nejvíce: že se vyskytli tak podlí lidé, čeští lidé, kteří se stali národními jidáši a zrazovali často nejen z osobních, ovšem nečestných důvodů, ale i za německé peníze. Nejstrašnější byla heydrichiáda, tj. údobí po smrti Heydrichově, kdy Němci přímo běsnili, zatýkali a vraždili.

Dary potravin Praze

To vše bylo 9. května 1945 za námi, což divu, že na výzvu RNV nestačili jsme na radnici zapisovat dary potravin, jež lidé přinášeli o ránu jako dary osvobozené Praze. Dojalo mne, že i stařeny z chudobince přinášely své dary. Z Rožďalovic a ze Zámostí byl vypraven vagon potravin, skládající se ze 155 kusů, tj. ze 36 konví mléka po 25 litrech, z mnoha pytlů mouky, krupice, brambor, chleba, cukru, masa, tuků, 4 beden vajec aj.

Smutným disonančním akordem ve dnech plesání a radosti byl 10. května pohřeb nešťastného Váši Taraby. Zúčastnilo se ho mnoho lidí z místa i okolí a litovali s řečníkem nad hrobem, Jendou Rajmanem, ztráty mladého, nadějného života a snažili se zmírniti bolest rodičů a sourozenců.

A pak všechny naše touhy byly upjaty na důstojné uvítání bratří osvoboditelů Rusů, vítězné Rudé armády.

Příchod Rudé armády

Rožďalovice se zapestřily barvami státních československých vlajek a praporů a všichni jsme se těšili na příchod vítězné Rudé armády.

Přes silnici na náměstí byla postavena slavobrána s ruským nápisem: Ať žije Rudá armáda!

V půlnoci z 10. na 11. května došla k nám zpráva, že se blíží Rusové od Sobotky. Po celou noc se šily v mnoha domácnostech náramkové československé trikolory a příchod bratří Rusů byl nedočkavě očekáván.

Dne 11. května v pátek ráno zorganizoval Sokol akci k srdečnému přivítání sovětských přátel. Od časného rána snášely se do radnice dary: pečivo, cukrovinky, uzeniny, ovocné šťávy, zkrátka každý hleděl dokázat, jak má naše ruské bratry rád a jak jsme jim vděční.

První dojmy

Rusové přibyli ten den po poledni nynější Ruskou ulicí od nádraží. Přijížděli nákladními i osobními auty, na tancích a brzy naplnili náměstí i ulice. Děvčata v národních a sokolských krojích podávala

milým hostům občerstvení, jež bylo s povděkem přijímáno. Po dlouhé době opět radostná nálada v městě.

Ruští vojáci brali sobě na auto děti a děvčata a projížděli se s nimi po městě. Na náměstí tančili vojáci s děvčaty za zvuku harmoniky. Četné amatérské fotografické snímky, jež jsou uloženy jako přílohy kroniky (Album „1945“), dokazují krásnou pohodu těch dní.

Každý dům i se zásobami byl milým hostům otevřen. Tak např. u Rajmanů se na týden úplně odstěhovali k Nechánským, protože jejich celým dům byl zaplněn ruskými vojíny: v poschodí bylo plukovní velitelství, v přízemí kuchyně, takže se tam celý den dveře netrhly.

I v malých domácnostech rádi ruské přátele vítali. Tak v mém skromném domu číslo 48 měl jsem pět ruských hostů, které jsem si přivedl, mezi nimi kapitána Pribylova, jenž jednal s poručíkem Petákem z Dětenic o předání munice v Kálku, na Tuchomi a v Prodašicích. Tři z nich spali v pokojíčku, dva na nákladním autě na dvoře. Zdrželi se 14 dní, v kuchyni vařili a cítili se u nás jako doma. Slibovali, že napíší, ale nedočkal jsem se.

První hosté byli Rudoarmějci maršála Rokosovského, které pak vystřídali příslušníci armády maršála Malinovského.

Vítání Rudé armády
(repro z knihy Jendy Rajmana Květen 1945 v Rožďalovicích, foto: Jiří Pour).

Konec druhé světové války a osvobození v Rožďalovicích

U Mitlačevských byla ruská vojenská tiskárna, odkud vedla zpravodajská linka do cukrovaru. Na lukách v Melantrichově ulici byla polní kuchyně, v níž se pekl chléb v podobě cihel.

Na lukách v Zámostí pásala se stáda koní a hovězího dobytka. Mléko vojáci buď rozdávali, nebo vyměňovali za různé věci. Majitelé luk těžko nesli, že jim byla zničena úroda sena, ale byli za to odškodněni bohatou otavou.

Připadalo mi, že ti naši hosté jsou veliké děti. S oblibou vypalovali večer světelné rakety a raketové pistole rozdávali dětem i dospělým. Cenu peněz neznali. Při porážkách dobytka odhazovali vnitřnosti, že jsou nepoživatelné. Za zlé jsme jim měli, že nešetřili vozidel, které neznalostí řízení často zničili. „Ničevó, je dost jiných!“ a motocykl nebo auto nechali ležet, kde havarovali.

S lidem se brzy sblížili a své domácí přímo nutili, aby s nimi jedli a pili. Útrapy několika válečných let způsobily, že mnozí z nich propadli alkoholu; docházelo časem k nemilým příhodám, jež prokurátor pak přísně trestal. Každou pozornost spláceli různými dárky. Oblíbené ruské jídlo byly bramborové koláčky, které na slanině nebo na másle dusili. Naše hospodyně říkaly, že to musí být dobré, když nešetřili nijak omastkem.

Ruská produkce na náměstí

Jednoho odpoledne k večeru uspořádal cestující vojenský umělecký soubor zajímavou a skutečně cennou produkci na náměstí se sborovými zpěvy, tanci, hudbou, akrobatičkou, samá vrcholná čísla. Konferenciérem byl Mikoláš Čapek.

Návrat dobrovolců

V ty dny se také konala na radnici taneční zábava, na níž již tančili vrativší se důstojníci západní armády: kapitán Stanislav Kraus, dětmi milovaný odborný učitel zdejší školy, kapitán Josef Doubek, účetní A. V. Tichý, podporučík František Mlejnecký, bývalý strojník. S ruskou armádou se vrátil dobrovolce nadporučík Josef Vyhnánek, úředník velkostatku, jenž se svou chotí, poručíkem sovětské armády, zúčastnil se bojů u Dukly. Nevrátil se rožďalovický rodák Miloslav Stýblík, štábní rotmistr letectva, který zahynul v roce 1943 nad Biskajským zálivem.

Ruské hroby

Za ruského pobytu u nás konalo se několik ruských pohřbů následkem smrtelných úrazů na motorových vozidlech apod. Bratři Rudoarmějci byli pochováni na místním hřbitově na čestném místě. (Obrázky v Albu „1945“.)

Polní práce

Jaké nadšení panovalo v celém městě! Lidé postávali i ve všední dny na náměstí a v ulicích živě rokujíce. Práce v polích se tím ovšem značně omeškala. Soukromníci všecko dohonili, ale hůře bylo na velkostatku: řepy valem zarůstaly travou, a tak došlo k první dobrovolnické brigádě, čítající na 80 dělníků. Při veselé náladě okopala se hravě veliká výměra půdy, osázená cukrovkou, U studánky a na Židáku.

Odchod Rusů

Ruské oddíly odcházely jeden po druhém během měsíce; nejdéle se zdržel u Ódlů vojenský prokurátor, který v Rožďalovicích ještě po nějakou dobu úřadoval.

Odevzdávání zbraní a jiných věcí po Rusech a po Němcích

Po odchodu Rudoarmějců vyzval MNV občanstvo, aby odevzdávali věci po Němcích i po Rusech, nebo které snad tito svým hostitelům darovali. A tak se odevzdávaly zbraně a jiné věci. Jen raketových pistolí bylo, tuším, málo odevzdáno, protože ještě dlouho po odchodu Rudé armády večer co večer byly příčinou slavnostních iluminací v městě i v širokém okolí.

Odsun německých jeptišek

Hned po odchodu Rusů dělal jsem tlučočníka v řádovém chorobinci, kde bylo 5 jeptišek německého původu z Pruského Slezska a z Rakous. Byl s nimi sepsán protokol a jeptišky se odstěhovaly do svých domovů.

Zboření zábran

V lesích se konaly prohlídky, aby byly vyčištěny od všeho nebezpečí, bomb, granátů apod.

Nový předseda MNV

Již po několika dnech svého předsednictví v MNV vzdal se úřadu Pavel Kafka st. a předsedou se stal jeho náměstek Josef Čapek. Členy rady MNV byli: František Bouška, Jan Drnec, Jaroslav Konopka, Ant. Šustr, Rud. Valeš a Karel Vecko.

Správcové majetků kolaborantů

První schůze rady se konala 29. května 1945, v níž byli ustanoveni správci majetků zajištěných osob, podezřelých z kolaborantství a podniku Stanislava Vonky. Stali se jimi řídící učitel Josef Horák a účetní Vlad. Matoušů.

Národní správa v Báňské a hutní společnosti

V Báňské a hutní společnosti byla zřízena národní správa: předseda Pavel Kadlec, členové: František Nechánský [z] č. 10, František Špína, Jan Pražák a Emil Láska.

Nová správa v cukrovaru

Již 12. května 1945 byl pověřen Karel Židek správou cukrovaru v Rožďalovicích, a to nařízením státní rady Českého průmyslu cukrovarnického.

Ruská ulice

Švehlova ulice byla přejmenována na Ruskou ulici.

Zpravodaj pro „Besedu“

Ve schůzi rady dne 13. června 1945 bylo usneseno, aby zprávy z Rožďalovic podával časopisu „Beseda“ v Semilech řídící učitel Josef Horák.

Oslava začátku války SSSR s Německem

22. června 1945 konala se v Rožďalovicích oslava začátku války SSSR s Německem: průvod spolků a občanstva městem s hudbou, pak promluva před radnicí.

Husova ulice

Husova oslava konala se 5. července 1945. Slavnostním řečníkem byl čsl. farář Rudolf Slavík, jehož promluvou cítili se někteří katolíci dotčeni.

Vichřice

V den rožďalovické pouti 20. července rozzuřila se k večeru od západu hrozná vichřice, jaké nepamatují ani nejstarší lidé v místě. Zporážela obilní panáky, na polích rozmetala snopy, takže ječmenné snopy se ocitly v řece a ve vrcholcích stromů v lese, zurážela koruny stromů, vyvrátila šedesátileté topoly na Saskově louce před cukrovarem a na Holi, porazila prastarou lípu v Panské zahradě a staletý kaštan u Brokofovy svatojanské sochy. Na náměstí, jež bylo přeplněno poutními atrakcemi, byla v malé chvíli strašná spoušť: plachty zutrhány, stany zporáženy, ve věžních hodinách na radnici ocitla se figurka ze střešnice, jejich skleněné ciferníky zničeny, se střeš servána krytina, všude spoušť. Na obilné úrodě byla dle úsudku značná škoda až 25%.

Sbírka

Sbírka pro vězněné a internované vynesla v Rožďalovicích 65.000 Kčs.

(red)

Jak vzpomíná hasinský kluk na válečné roky

Jako pandán k Horákovu líčení konce druhé světové války přetiskujeme i několik vzpomínek pana Jaroslava Drozena z Hasiny.

Narodil jsem se roku 1934, v době okupace mi tedy byly čtyři roky, přesto si vzpomínám na mobilizaci v květnu roku 1938. Jednoho den jsme museli u nás na dvoře nechat zaparkovat nákladní automobil s vojáky. Vojáci přespalí ve stodole a další den jeli dál směrem na Libáň. Další taková akce byla na podzim 1938, kdy byla vyhlášena mobilizace v celé republice. Pamatuji si to proto, že mamčin bratr Václav, ač nevoják, byl zmobilizován a přidělen ke koním, s kterými kráčet někam k hranicím.

Další moje vzpomínka je na 15. březen 1939. Tento den, škaradý, šedivý a smutný, padal sníh. Naší obcí Hasina projížděla německá armáda od Libáně směrem na Rožďalovice. Bylo poledne, my jsme dojedli kroupovou polévku a maminka nosila na stůl vepřo knedlo zelo. Stůl jsme měli pod okny na silnici, když před okny zastavil tahač těžkého děla, a vojáci, jak seděli, tak nám čuměli do oken, jak budeme jíst. Otec nechal mísy s jídlem uklidit a my dokončili oběd, až když se vozidla rozjela dál na Rožďalovice. Co se stalo? Vedle u sousedního domu rodiny Adáškovy jeden tahač i s dělem sjely do příkopu. Než tahač a dělo vytáhli zpět na silnici, tak vše, co jelo za nimi, muselo zůstat stát. Vytažení zpět na silnici a uvedení do původního stavu trvalo asi půl hodiny. Tohle jsme my kluci zjistili až další den podle stop, které tam zanechali, a Jirka Nováků se chlubil kapesním zavíracím nožem, který tam našel.

Další vzpomínku mám na rok 1942 po atentátu na Heydricha, kdy přišli do naší třídy obecné školy, jež byla u schodů ke kostelu, dva muži v kožených kabátech. Ukazovali nám fotografie kola, tašky a pláště. Vyptávali se, zda jsme to neviděli, nebo co si rodiče povídají apod.

V roce 1943 a 1944 jsme šli v rámci tělocviku na celodenní pochodové cvičení s nácvikem „krytí se“, panem učitelem fyziky a tělocvikem Františkem Hazdrou nám bylo řečeno, že je to cvičení zahrnuté pod Kuratorium¹. Dále nám spolužáci z Tuchomi v roce 1944 říkali, že nesmějí chodit do lesů kolem obce. V „Kálku“ začali Němci budovat různé valy, do kterých navezli pohonné hmoty, benzin, naftu, municie, patrony do ručních zbraní, děl, tanků, minometů, miny apod. Tyto rozsáhlé lesní sklady hlídali němečtí vojáci, vlasovci a Italové. Tito vojáci zabrali

měšťanskou školu, v níž se ubytovali. My školáci jsme přešli na úsporné vyučování. Pro úkoly naše třída chodila dvakrát týdně, a to ve středu a v sobotu. Jako třídu jsme měli určenou místnost na náměstí v klášteře. Starali se tam o nás jeptišky, které nám k přesnídávkě dávaly kakao nebo mléko.

Na jaře roku 1945, když slezl sníh, viděli jsme Taliány – tak jsme říkali Italům – v rojnici na zeleném poli (obilí bylo asi 10 až 15 cm vysoké), jak někteří sbírají plže, slimáky a hlemýžďe. Asi v měsíci dubnu se ubytovalo pár německých civilistů v obecním domku. Vynutili si pracovní povinnost u mužů. Museli vybudovat dvě kulometná hnízda v lese „Kroužku“, vpravo od silnice na Libáň. Jedno za Lemberkovou zahradou a náhonem směrem na Libáň, jedno za dvorem u lesa při cestě na Dětenice a dvě oboustranně podél silnice na Rožďalovice ve „Třešňovce“. Na hrázi rybníka v blízkosti splavu a v lese za dvorem na kopečku na silnici od Dětenic museli vybudovat protitankovou zábranu. Byla to stavba ze smrkových kmenů o průměru 25 až 40 cm zakopaných do země a vysokých asi 2 metry nad zemí, zasypaných hlínou. Stavba byla ze dvou částí, široké byly 4 metry a jedna byla hluboká 2 metry, druhá protější stavba byla hluboká podle délky shazovaných kmenů o průměru 30 až 40 cm. Shazovaná zábrana byla z výšky 2 metrů do prohlubně vysoké 80 cm, zářez byl v každé části hluboký 1 metr.

V polovině dubna jel domů z města pan Řehounek a povídal u nás, že za hřbitovem se ze zákopů vrací Joska Sedláčků, Věna a Karel Novotných. Vzal jsem ruční žebříček a jel jim naproti. Zastihl jsem je na „Tumplace“, naložil jsem jim zavazadla a pádili jsme domů.

Začátkem května někteří lidé dávali do oken rádia, které pustili na „plný pecky“ směrem do vsi, aby lidé věděli, co se v Praze děje.

Vesníci prchali Němci, vojáci i civilisté směrem od Libáně na Rožďalovice. Nevím, zda to bylo 9., 10. nebo 11. května, my kluci jsme byli v Rožďalovicích (snad pro úkoly)

a kolem poledne, když jsme se dostali na náměstí, viděli jsme, jaký je tam velký šum a budovatelské úsilí. Na náměstí u radnice stál valník a lidé ho zdobili břízkami, vlajkou, uvítacím heslem, schůdky a proti přes silnici již stála z břízek slavobrána s heslem a vlajkou. Lidé říkali, že mají zprávu, že od Libáně jede ruské vojsko. Tak jsme tam

čekali asi dvě hodiny, a když se nic nedělo, jeli jsme na kolech domů. Přijeli jsme na vrch kopečku „Třešňovky“, když jsme viděli na druhém konci obce, jak v „Kroužku“ je silnice plná osob a povozů jedoucích směrem dolů proti nám. Dojeli jsme ke stanovišti pro odběr mléka a odboče na Starou Hasinu, kde lidé již stavěli slavobránu z opentlených břízek. Řekli jsem si, že počkáme, a čekali jsme asi půl hodiny, a když jsme za Vyskočilovými neviděli žádný pohyb, rozjeli jsme se domů, jim naproti. Dojeli jsme domů a já běžel k hospodě, kde již stála opentlená slavobrána s heslem a československou vlajkou. Tam byla shromážděna skoro celá vesnice a měli tam připravené uvítací pohoštění – bochník chleba, sůl a nůž. Chvilí jsme čekali, ale nic se nedělo. Vtom přišel pan Lemberk a povídal, že ze zahrady viděl, jak u rybníku kolona odbočila ze silnice od Libáně na polní cestu do lesa „Šmídáku“. Za chvíli se ale ruské vojsko objevilo v zatáčce u Pekárkových a blížilo se k nám. Velitelé na čele jednotky přijali pohoštění, vojsko vyjelo ze silnice na plácek u obecního domku a rozložilo se tam. Důstojníci se ubytovali v obecním domku, kdy byly dvě volné místnosti a na plácku se rozložila kuchyně. Vojsko této jednotky si lidé rozebrali do baráků. Jak dlouho se zdrželi, si nepamatuji, ale vím, že jsme spolu s vojskem byli na kulturním vystoupení v lese „Kroužku“ u rybníka. Vojska se sešlo tolik, že paní Šormová pravila: „Je jich tolik, že by nás stačili utlouct čepicemi.“ Po jejich odchodu se lidé vrhli do lesů, kde byli vojáci rozloženi a sebrali skoro vše, co tam nechali, jako kola, rádia, celt, bodáky, ešusy apod. My kluci jsem sbírali jen patrony. Asi za týden přišla další vlna vojska, ale tentokrát to byly jednotky, které hnaly stáda dobytka, praly prádlo a opravovaly. Zde, kromě pár starších a zmračených vojáků, byly hlavně ženy, které byly osvobozeny z koncentračních táborů a z nasazení na nucených pracích.

Jaroslav Drozen, Hasina

¹ Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě byla za nacistické okupace kolaborantská organizace usilující o zfašizování české mládeže (pozn. red.).

(pokračování z minulého čísla)

Od nepaměti protéká našim krajem řeka Mrlina. Její název je odvozen od slov „mrlá, líná, pomalu tekoucí“. Zde v Rožďalovicích se jí po celou dobu říkalo Trnava. Teprve v polovině padesátých let minulého století v souvislosti se vznikem rybářského revíru Mrlina 2 označení Trnava zaniklo.

Voda řeky Mrliny byla po celá staletí spojena s chovem a lovem ryb. V polovině šestnáctého století, kdy v Čechách vrcholila výstavba rozsáhlých rybníčních soustav, zde na této řece vzniklo několik rybníků. Do dnešní doby se dochoval rybník „Zámecký“ v Kopidlně o výměře 25 ha a rybník „Bučice“ o výměře 28 ha. V případě potřeby lze umělým příkopem přivádět vodu z Mrliny do rybníka „Zrcadlo“ o výměře 50 ha v obci Mlýnec.

Nejstarší písemný doklad o chovu a lovu ryb na Rožďalovicku, který se mi podařilo získat, pochází z roku 1706. Kromě jiného se zde píše: „V potoku neměl až dosud nikdo svobodu ryby lovit a raky chytati, mimo níže uvedené, kteří od našeho Pána, pana hraběte z Valdštejna, každý kus potoka za svými zahradami koupili. Rychtář Jiřík Vorel, sládek Jan Pohl a Kateřina Nechánská.“ Z tohoto zápisu je patrné, že již před tři sta lety měli občané Rožďalovic možnost legálně lovit ryby v řece.

V naší novodobé historii řeky Mrliny se vrátíme do třicátých let dvacátého století. V letech 1934–1936 nechal Rolnický akciový cukrovar Rožďalovice postavit na řece Mrlině zdvihací válcový jez lidově zvaný „buben“. V dochovaných písemnostech lze číst: Kovový válec jezu a zdvihací zařízení zhotovila firma ČKD Praha za 59.056 Kčs. 9. září 1936 bylo hotové dílo předáno cukrovaru Rožďalovice. Vybudováním tohoto jezu získala ryba v řece Mrlině ideální podmínky ke svému životu. Po založení Rybářského spolku v roce 1946 měli rybáři povoleno od Velkostatku Rožďalovice lovit ryby v katastru obcí Rožďalovice, Podolí a Hasina. V jejich úlovcích se převážně objevovali plotice, tlouští, okouni, líni. Častým úlovkem byla štika a úhoř. Rybáři na tuto dobu vzpomínali se slovy: Chytil-li někdo na řece kapra, věděly o tom celé Rožďalovice. Z tohoto důvodu již v roce 1947 koupili 110 kg kaprů a vysadili je na úsek řeky nad bubnem. Byla to první uměle vysazená ryba na řeku Mrlinu.

Politické změny po únoru 1948 pomohly našim rybářům rozšířit možnost rybolovu. Zestátněním tekoucích vod získali možnost lovit ryby na úsecích řeky, které se o několik let později staly základem vzniku rybářského revíru Mrlina 2. Od 1. ledna 1949 patřil rybářům z Rožďalovic úsek Mrliny od obce Zábrdovice pod Bučický rybník včetně Bučického splavu, Hasinský potok včetně

Hasinského splavu, Libáňský potok, Štítarský potok (Dymokurka) včetně splavu pod rybníkem Pustý, Smíchovský potok (Komárovka) včetně splavu pod rybníkem Komárov. V těchto letech kupují a vysazují 350 kg kaprů ročně.

Na základě zákona č. 62/1952 o rybářství ze dne 29. října 1952 obdrželi rybáři od Ministerstva zemědělství a lesního hospodářství Československé republiky dekret na rybářský revír Mrlina č. 2. Kromě několika menších úprav platí znění tohoto dekretu dodnes. Od roku 1956 se součástí revíru stal rybník Zámostecký, který si rybáři na vlastní náklady odbahnili.

Nájemní smlouva na Holské rybníky platná od 1. ledna 1956 umožnila rybářům vlastní odchov ryb a jejich vysazování na revír. Hospodář Jan Tlustý vysadil v roce 1959 již 850 kg kaprů. V polovině šedesátých let hospodář Zdeněk Nechánský začíná také s chovem lína. V roce 1967 vysadil 2000 kg kaprů a 230 kg línů. Tyto skutečnosti se pozitivně projevují na celém chodu rybářské organizace. Zájem o rybařinu projevují nejen dospělí, ale i děti. V již zmíněném roce 1967 si koupilo povolenku 137 dospělých a 47 dětí. S množstvím vysazených ryb stoupá i celkový úlovek. V roce 1953 (nejstarší dochovaný záznam úlovků) dokázalo na Mrlině 268 rybářů ulovit 507 kg ryb. V roce 1959 ulovilo 81 rybářů 1.121 kg ryb. V roce 1967 ulovili 3.897 kg ryb. Vrcholem úspěšné činnosti rybářů v těchto letech bylo v roce 1973 získání nově upraveného rybníka v Podlužanech do svého revíru.

Od samého začátku založení Rybářského spolku trápil rybáře i řeka Mrlina velkým problémem. Každý rok v polovině října začala řepná kampaň. Cukrovar Rožďalovice, Kopidlna a Libáň dokázaly svými odpadními vodami ukončit veškerý život všeho živého v naší řece. Cukrovar Dymokury ničil život na Štítarském potoce. V písemném dokumentu z roku 1957 se uvádí: Kampaň v cukrovaru Rožďalovice trvá pravidelně 50 dnů. Za tuto dobu cukrovar vyrobí 75.000 metrů kubických odpadní vody, která odchází přímo do řeky. Pro představu – akumulační schopnost rybníka Třeboňský je 37.000 metrů kubických vody.

Během let se rybáři alespoň částečně naučili ryby chránit před touto pohromou. V padesátých letech po zahájení kampaně organizovaně odlovovali omámené ryby a převáželi je do čisté vody. V šedesátých letech koupili elektrický agregát. Před zahájením kampaně dokázali z řeky tímto agregátem část rybí obsádky odlovit a zachránit. Čas vše vyřešil za rybáře. V roce 1962 zanikl cukrovar Libáň, v roce 1968 cukrovar Rožďalovice. Koncem roku 1983 ukončil svoji poslední kampaň cukrovar Kopidlna. Začala jeho rozsáhlá rekonstrukce, která již nikdy nebyla dokončena. Od této doby teče řekou Mrlinou zde v Rožďalovicích čistá voda. Štítarský potok trpěl cukrovarem Dymokury až do roku 1990. Nakonec se i on dočkal čisté vody.

Dalším velkým a zálužným znečišťovatelem řeky se v padesátých letech stal Národní podnik droždárna Libáň. Filtrační

MO ČRS Rožďalovice – historie rybářského revíru Mrlina 2

zařízení odpadní vody v tomto podniku často selhávalo. Libáňským potokem začala přitékat voda, které se říkávalo „kvasnička“ nebo „sajrovka“. Nic živého v ní nepřežilo. Záludnost těchto otrav vody byla v tom, že přicházela neočekávaně, uprostřed rybářské sezóny a způsobovala rybářům značné škody.

První velká otrava od droždárny Libáň se stala 3. července 1951. Dnes již poslední žijící rybář, který tuto událost pamatuje Josef Vízner z Hasiny (dnes žije v Pátku u Poděbrad), vzpomínal se slovy: „Na vlastní oči jsem viděl jak ryby na Hasinském potoce v sebevražedném úmyslu vyskakovaly z páchnoucí vody na břeh.“ V roce 1960 způsobila droždárna největší rybí tragédii v celé historii řeky Mrliny. V tomto roce si rybáři při jarním výlovu rybníka vysadili na svůj revír 820 kg kaprů. Z tohoto množství jich 350 kg dovezli na Bučický splav. Všichni se těšili na zahájení rybářské sezóny, která tehdy dle rybářského řádu začínala 16. června. V polovině května v droždárně selhalo filtrační zařízení. Libáňským potokem začala přitékat „sajrovka“. Nedopatřením se tehdy dostala z Libáňského potoka starým lesním náhonem do Bučického rybníka. Otrávil velkou část rybí obsádky v rybníku a dále natekla do Bučického splavu. Zde nezůstala naživu ani jedna ryba. Kronikář Jiří Pour v tomto roce zapsal do kroniky města Rožďalovice: „Od jara protékala v Mrlině špinavá, páchnoucí voda, která je znečišťována droždárnou v Libáni. Odporný zápach z hnisající vody šíří se po celém městě a ohrožuje zdraví obyvatel. Tato voda otrávil nejen všechny nasazené ryby v povodí řeky, ale způsobila leknutí přes 50 q ryb v Bučickém rybníku.“ V letech 1973–1976 dosáhlo znečišťování z droždárny vrcholu. Po celý rok přitékala z Libáně závadná voda. Řeka Mrlina zůstala celé čtyři roky bez života. Pamětníci si možná vzpomenou, jak závoje páchnoucího kalu uchyceného na dně řeky vlály v proudu vody. Nic víc však v řece Mrlině v těchto letech nebylo. 1. ledna 1977 začala droždárna Libáň vyrábět kvasnice novou technologií, při které nevznikala odpadní voda. Od tohoto dne teče Libáňským potokem nezávadná voda.

V původní podobě se řeka této čisté vody nedočkala, neboť koncem roku 1976 začala Oblastní státní meliorační správa pracoviště Písková Lhota akci, která nesla název: Úprava řeky Mrliny v trati Mutínsko – Zámostí v délce 3,594 km. Od Zámostí směrem k Podlužanům a dále k Novým Zámkům zmizely stovky stromů, desítky zátočin, zmizely tůně – přirozený úkryt ryb. Nový tok Mrliny byl vybagrován v přímém směru. Vytěženým materiálem se zavázely původní zátočiny řeky. Akce trvala dva roky.

V jejím závěru byl na řece v Zámostí vybudován jez. 4. ledna 1979 vydal Okresní národní výbor Nymburk kolaudační rozhodnutí na tuto stavbu. Z řeky Mrliny se v tomto úseku stala mělká regulace. Do rybářské kroniky se mi podařilo získat několik fotografií, které ukazují, jaká nádherná část řeky nenávratně zmizela.

Čistá voda v řece však byla tehdy důležitější. Číslo v úlovcích dokládají změnu, která nastala, když v Mrlině přestala téct odpadní voda. Do řeky se vrátil život a rybáři mohli bez obav vysazovat ryby. Na rybářském revíru Mrlina 2 ulovili v roce 1976 2.356 kg ryb, v roce 1980 4.128 kg ryb, v roce 1984 5.413 kg ryb. Začátkem roku 1985 tehdejší předseda rybářů Josef Košťák dohodl se zástupci Zemědělského družstva Košík možnost rybolovu na zavlažovací nádrži Hasina, kterou družstvo vybuďovalo na Libáňském potoce v roce 1980. Rybářský revír Mrlina 2 se tímto rozšířil o 1,7 ha vodní plochy.

Na členské schůzi rybářské organizace v březnu 1985 byl odsouhlasen návrh vysazet na povodí Mrliny odnože stulíků. Během několika let se tato vodní rostlina rozšířila po celém toku řeky. V létě 1985 je zaznamenán první úlovek amura bílého a na revír rybáři vypustili násadu další velmi atraktivní ryby – sumce velkého. Od roku 1989 jsou úlovky sumce pravidelné.

V roce 1991, po odchodu rybářské organizace Rožďalovice ze svazového hospodaření, si rybáři na „svém“ revíru začali hospodařit s pocitem: „Sami si ryby odchováváme, sami si je také ulovíme.“ Již dvacet let vysazují průměrně 5.000 kg ryb ročně a úlovky se pohybují kolem 6.500 kg ryb. Lze jen doufat, že se zde na Rožďalovicku vždy najdou obětaví lidé, kteří díky lásce k rybaření udrží tento trend i do budoucna.

Na závěr historie rybářského revíru Mrlina 2 několik statistických čísel s předponou „nej“. Největšího úlovku 7.961 kg ryb dosáhli rybáři v roce 2007. Nejmenší úlovek 471 kg ryb byl zaznamenán v roce 1960. Největšího kapra o délce 89 cm a váze 14,1 kg ulovil Josef Vytlačil v roce 1975. Největší štika o délce 117 cm a váze 11 kg ulovil Jiří Dlouhý v roce 1985. Největšího sumce o délce 165 cm a váze 31 kg ulovil Zdeněk Janoušek v roce 2002. Největšího candáta o délce 90 cm a váze 8 kg ulovil Jaroslav Michálka v roce 2002. Největšího úhoře o délce 98 cm a váze 1,95 kg ulovil Josef Čuřík v roce 1986. Největšího lína o délce 54 cm a váze 2,8 kg ulovil Jiří Dlouhý v roce 1982. Největšího okouna o délce 43 cm a váze 1,57 kg ulovil Richard Žďánský ml. v roce 1990.

Od roku 1995 je vedena statistika úspěšnosti jednotlivých rybářů. Ročně dokáže 15 až 20 našich členů ulovit každý více než 100 kg ryb. 2 až 4 rybáři dokáží ulovit každý více než 200 kg ryb. Nejúspěšnějším rybářem v této sedmnáctileté historii se stal v roce 2008 František Klec, který dokázal na své rybářské pruty ulovit 376 kg ryb.

Chci Vás tímto pozvat mezi rybáře. Staňte se členy naší organizace, zkuste své rybářské štěstí a dokažte alespoň na chvíli utéct od starostí všedních dnů. Rybářský revír Mrlina 2 Vám to vrátí v podobě krásných zážitků u vody.

S historií rybníků v okolí Rožďalovic seznámím naše čtenáře v dalším vydání Rožďalovicka.

Předseda a kronikář rybářské organizace Jan Nožička

Skvělá prezentace rožďalovických slávistů

Výbornou propagaci Rožďalovic zajistili členové mužstva malé kopané odbočky Odboru přátel v Rožďalovicích, kteří vyhráli turnaj v malé kopané. I jinak byla výprava z Rožďalovic na západě Čech vidět v tom nejlepší slova smyslu. Zvláště potěšitelný je fakt, že se tak stalo v roce 120. výročí SK Slavia Praha, nejstaršího sportovního klubu u nás! Jistě se mnozí zeptáte, co to je Odbor přátel, jeho odbočky a jak vše souvisí s Rožďalovicemi.

Do roku 1948 znal český i československý fotbal v podstatě jen dvě slavná mužstva, Slavii a Spartu. Jejich derby i souboj o prvenství bývalo po celou historii středem pozornosti tehdejší fanouškovské společnosti. Slovy klasika však čas oponou trhnul a zvláště Slavia se stala pouónorovým mocipánům trnem v oku. Přišla o své dresy i o jméno, mezi tím i poprvé o ligoou příslušnost. Dokázala vždy zmobilizovat svoje síly a v roce 1952 se do ligy vrátila. (Totéž se jí podařilo i o deset let později.) Sice jako Dynamo Praha, ale v srdcích věrných stále jako Slavia. Statečností manželů Sehnoutkových se zachránily dresy, slávisté usilovali i o návrat jména. Všichni však museli ještě projít další křížovou cestou. Dynamo sestoupilo v roce 1963 opět z 1. ligy a místo bojů o návrat se v následujícím ročníku s bídou zachraňovalo ve 2. lize.

I pro Slavii však platilo, že v nouzi poznáš přítele. Dalí se dohromady herci, literární umělci, novináři i obyčejní příznivci a zrodil se Odbor přátel Slavia, který existuje dodnes. Je prokazatelně nejstarším fanouškovským klubem nejen u nás, ale bezesporu i v ostatních zemích tehdejšího východního bloku. Proč ale zrovna Odbor přátel? V tehdejší tělovýchovné hierarchii neexistovala jiná možnost než začlenění do jednotné organizace, a to jako odbor klubu. Přesněji tělovýchovné jednoty. A ona douška „přátel“? Kdo zažil onu dobu, byť již uvolněnější šedesátá léta, ví, že nikdo nemohl přijít s anglickým názvem, dnes hojně používaným – fanklub či fan-club. Ale tehdejší představitelé pod vedením nezapomenutelného předsedy a vynikajícího herce Martina Růžka dokázali právě slovo „přítel“ krásně olemovat vzpomínkami, předsevzetími i apelováním na věrná srdíčka. To bylo v roce 1964, kdy se podařilo takovou malou fintičkou i obnovit historické jméno klubu.

Postupně se z toho stalo doslova celonárodní hnutí obrozené Slavia a slávistů. Nádherná vystoupení Martina Růžka při schůzích či setkáních s fanoušky, nezapomenutelné karnevaly s účastí dalších umělců – jmenujme třeba spisovatele Pavla Hanuše či Jana Procházku, pěvce Eduarda Hakena, zpěváky Milana Chladila či později Michala Davida, F. R. Čecha nebo Viktora

Sodumu, herce Jana Pívce, Miroslava Horníčka, Josefa Kemra, Ladislava Peška, Ilju Prachaře, Josefa Vinkláře, Rudolfa Jelínka. Zrodila se tak velká rodina věrných slávistů, velký ohlas byl i po celé naší vlasti, kdy jako houby po dešti vznikaly místní skupiny slávistů, pro které bylo užito i v souladu s pravidly českého tvarosloví slovo odbočka (zatímco pobočka je organizačním podútvarem nějaké instituce, odbočka symbolizuje sdružení v rámci volnější organizace – třeba právě fanoušků). Právě po odbočkách putoval někdejší turnaj starých gard, Memoriál Vlasty Kopeckého, a to až do roku 1993. To už uplynuly více než 3 roky od listopadu 1989 a změnily se i hodnoty a pohled na organizovanost. Memoriály již tolik netáhly, a tak ročník 1993 v Lounech byl tím posledním. Jak ale na vše pozitivně navázat?

V roce 2001 tak přišla dvojice slávistů (př. Procházka a př. Dlouhý) z Bělé pod Bezdězem s nápadem, jak na tuto tradici navázat. Připravili první Setkání odboček se 4 základními body: turnajem v malé kopané, besedou se zástupci vedení Slavia, výletem po okolí a večerní zábavou. Potěšitelné je, že z nesmělého pokusu se stala oblíbená tradice, do níž se významně zapsaly i Rožďalovice, které byly organizátorem Setkání v roce 2004 a především v jubilejním roce 2010, kdy bylo připravené Setkání i s oslavou 10. výročí odbočky v Rožďalovicích.

Vraťme se ale na začátek, když nám z Bělé pod Bezdězem přišla pozvánka a my jako začátečníci v Odboru Přátel (naše odbočka byla založena na podzim roku 1999) vůbec netušili, co nás čeká, rozmýšleli jsme se, zda se zúčastníme, či nikoliv. Ale nadšení všech členů v prvním roce fungování naší odbočky

bylo obrovské, a tak jsme se přihlásili. Vše se odehrávalo v bělské sokolovně, u níž bylo i házenkářské hřiště, na němž se konal zmiňovaný turnaj v malé kopané. Zúčastnilo se 13 odboček a ta naše nakonec obsadila místo nejvyšší, což pro nás bylo obrovské překvapení a impuls do další činnosti.

Jedním z hlavních strůjců našeho úspěchu byl gólman Jan Musil, který obdržel za celý turnaj pouze 1 branku! Dnes již bohužel není mezi námi, ale na jeho výkony i na něj budeme stále rádi vzpomínat.

Po turnaji následovala již zmiňovaná večerní zábava a nocleh v nedaleké chatové osadě. Po vydařené sobotě nás napadlo, proč si víkend neužít až do konce! Proto když jsme byli v Bělé pod Bezdězem, rozhodli jsme se nedělní návštěvou krásné majestátní zříceniny hradu Bezděz. A tak vznikla další tradice naší odbočky – spojit sobotní setkání odboček s trochou nedělní kultury a historie.

O rok později se následovníky v pořádání Setkání odboček stali Lázně Bělohrad, kde jsme po úspěchu v Bělé pod Bezdězem a velkém zájmu z našich řad do turnaje nasadili 2 mužstva, která se nakonec umístila na 4. (A tým) a na 13. místě (B tým). Tradice nedělní kultury a historie zůstala neporušena návštěvou nedalekého hradu Pecka.

Dalšího pořadatelství se ujali přátelé z České Třebové a my poprvé vyjeli na Setkání odboček autobusem, který nám zapůjčili kamarádi z fotbalového oddílu Kněžice, v počtu 35 členů a opět s nasazenými 2 mužstvy, což byla v té době rarita. B tým se tentokrát umístil na 7. místě, a předčil tak zkušenější hráče A týmu, kteří skončili jedenáctí. Zdařilé sobotní Setkání odboček jsme opět zakončili nedělní návštěvou zámku Častolovice.

Skvělá prezentace rožďalovických slávistů

Po těchto zkušenostech jsme se rozhodli 4. ročník uspořádat u nás v Rožďalovicích, a tak se za pomoci všech našich členů, místního fotbalového klubu a Pivovaru Nymburk mohli 26. června 2004 sjet do Rožďalovic slávisté z celé republiky. Velkou atrakcí byl v té době známý „milionář“ a velký slávista Vladimír Čech, který nastoupil do turnaje za naše mužstvo, které nakonec přes velké očekávání skončilo na nepopulárním 4. místě. Důležité ale bylo, že celorepublikové Setkání Odboček v Rožďalovicích skončilo velkou účastí a spokojeností všech zúčastněných.

Po nás štafetu převzali přátelé z Mladé Boleslavi, kteří turnaj umístili v nedaleké vsi Strašnov. Přes veškeré komplikace, které celý turnaj provázely, náš A tým nakonec skončil po penaltách na 2. místě a B tým na místě předposledním.

V roce 2006 naše výprava zamířila tentokrát už v pátek autobusem v pořadí již na 6. setkání k našim kamarádům do České Lípy. Účast naší odbočky byla tak velká, že jsme si mohli dovolit jako první v historii postavit 3 mužstva. Výsledek se tentokrát dostavil a po pěti letech jsme opět zvedli nad hlavy pohár pro vítěze turnaje. B tým skončil na 6. místě a C tým na místě 11. Umístění v turnaji podpořilo náladu na večerní zábavu v centru České Lípy a vydařený víkend jsme zakončili návštěvou Máchova jezera.

Město horníků Příbram byla další tečkou na mapě, kam jsme zapíchlí pověstný špendlík. A díky Milanu Švábenskému jsme mohli vyjet opět v hojném počtu krásným autobusem na další klání. Počasí nám tentokrát moc nepřálo a ani v turnaji tomu nebylo jinak. Na hřišti Spartaku Příbram jsme obsadili 6. (A tým), 8. (B tým) a 12. (C tým) místo. Ale co se nepovedlo přes den, napravili jsme večer a za účasti všech věkových kategorií patřila večerní zábava v Příbrami Rožďalovickým. Obzvláště ti mladší si přišli na své. Nedělní pouť na Svatém Kopečku v Příbrami uzavřela naše další putování po republice.

Jelikož se na posledním Setkání nepřihlásil nikdo, kdo by chtěl další ročník organizovat, ozval se velký slávista Jarda Rolf, a tak jsme se za rok opět mohli těšit do Lázní Bělohrad, které již byly organizátory v roce 2002. Kvalita všech zúčastněných mužstev byla obrovská, ta naše se umístila následovně: A tým na 6., B tým na 7. a C tým na 16. místě. Po krásné večerní tancovačce jsme nedělní zastávku zvolili odpočinkovou a osvěžující nejen vodou ke koupání v kempu Lužany.

Další z odboček, která se rozhodla uspořádat setkání podruhé, byla Česká Lípa, která tentokrát usadila celý turnaj do městečka Zákupy, kde i přesto, že byla polovina hřiště pod vodou, tak náš A tým vybojoval

3. místo. Nedělní výlet na hrad Houska a do jeho pekelného podzemí byl opět krásným zakončením prožitého víkendu.

Jelikož výroční 10. setkání vyšlo též na 10 let existence naší odbočky, nešlo jinak než převzít pomyslný pořadatelský štafetový kolík k nám do Rožďalovic. Spolupráce s místním FC Trnavan vždy byla a doposud je bezproblémová, kdykoli jsme si ve všem vyhověli, ale vzhledem k velkému počtu přihlášených mužstev a malé kapacitě zázemí našeho krásného stadionu jsme turnaj po vstřícné dohodě s panem ředitelem Romanem Kotlářem umístili do areálu místní základní školy na nově vybudované hřiště s umělým trávníkem. Za pomoci ZŠ G. A. Lindnera, Městského úřadu Rožďalovice, Pivovaru Nymburk, místních občanů a všech členů naší odbočky a „Svatého Petra“ jsme mohli uspořádat setkání, které je považováno nejen za vrchol naší činnosti, ale i dle ohlasů z řad zúčastněných za vrchol doposud pořádaných setkání, což bylo jistě hodné oslav desátého výročí.

Proto poděkování patří nejen všem, kteří se jen trochu přičinili, ale velký dík patří i všem sponzorům. Během celého dne probíhaly postupně zápasy dle rozlosování, které byly přerušeny besedou se zástupci SK Slavia Praha – asistentem trenéra Pavlem Řehákem, tehdejšími trenéry A mužstva Karlem Jarolímem a mluvčím Ondřejem Zlámallem. Pro nehrající účastníky byla připravena prohlídka města Rožďalovice, Polabského muzea, kde místní knihovnice Svatava Krumpholcová báječně informovala přítomné nejen o historii města, ale i o našich zájmech a prohrěsících z mládí, což všechny velmi pobavilo. Prohlídka dále pokračovala návštěvou Knihařské dílny Jendy Rajmana, naší klubovny a okolí města. Jelikož jsme vše

podřídili organizaci, postavili jsme pouze 1 mužstvo, které skončilo na 5. místě. Vše dovršila večerní zábava v sále místní radnice.

Na 11. setkání v řadě, v městečku Nečín, naše početná výprava žádnou díru do světa neudělala a umístění na 13. (A tým) a 21. (B tým) místě, bylo pro nás zklamáním. Náladu jsme si zlepšili až nedělní návštěvou zámku Dobříš s přenádherným zámeckým parkem.

O to více jsme se letos těšili do Plzeňského kraje, kde pořadatelství převzala odbočka Žilov a autobus s rekordní 45člennou posádkou mohl v pátek ve večerních hodinách zaparkovat v krásném areálu letního tábora v Plasích. To, nač jsme se po loňském zklamání tolik těšili, se vyplnilo do posledního puntíku. Díky bezvadné partě, krásnému počasí, výbornému plzeňskému pivu a výtečné formě našich hráčů, hlavně gólmána Jaromíra „Špigí“ Špigla, jsme po 6 letech opět plnili zlatavým mokem křišťálový putovní pohár pro vítěze!!! Ani B tým nezklamal, z celkového počtu 24 mužstev, skončil na 16. místě.

Při večerní zábavě bylo tedy co slavit, což někteří jedinci zvládli na více než výtečnou a svým návratem z oslav připravili nejen nám, ale i všem ostatním v areálu budíček za znění trubek a bubínku, jak to na táborech bývá, který všichni ubytovaní vzali s úsměvem. Jelikož jsme byli v Kraji plzeňském, nedělní výlet za kulturou nemohl dopadnout jinak než návštěvou a prohlídkou plzeňských pivovarů Prazdroj a Gambrinus.

Kam se těšit za rok na obhajobu letošního vítězství? Tak to je zatím ve hvězdách a nám nezbyvá než se těšit na nová místa, nové lidi a příjemné zážitky s partou kamarádů!!!

*Za Odbor přátel SK Slavia Rožďalovice
Marek Veselý*

V dnešním čísle Vám přinášíme dva rozhovory s lidmi, jejichž životní doménou je sport. Prvním z nich je fotbalista Tomáš Sedláček, druhým moderní pětibojka Jolana Hojsáková.

Rozhovor s Tomášem Sedláčkem

Čím jsi chtěl být? Profesionální fotbalista?

Během dětství se mi vystříдалo mnoho profesí, samozřejmě i sportovec, ale že se mi to na část života povede, jsem moc nedoufal.

Co plánuješ po ukončení fotbalové kariéry?

Tak zatím nevím, co budu dělat, ještě nechci myslet na konec kariéry, ale jsem realista a vím, že mě to za chvíli čeká, tak si to teď ještě užívám.

Jak snáší řekneme kočovní způsob života manželka? Chvíli jste tu a chvíli tu.

Před manželkou smečkám, co se nám narodil Tadeášek, jsme se vlastně už třikrát stěhovali. Nikdy neřekla: já tam nejdou, ať už jde o České Budějovice, kam jsme se stěhovali hned po narození dítěte, pak zpátky k rodičům, když jsem byl v Čáslavi, a nakonec do Jihlavy. Nikdy si nestěžovala. Opravdu smečkám.

Jak často jezdíš do Rožďalovic?

Samozřejmě se snažím jezdit co nejvíc, upřímně, dřív to bylo víc, teď už se nám nechce jezdit moc na otočku, jeden den domů a druhý vlastně zpátky do Jihlavy.

Jak bys definoval vztahy mezi spoluhráči? (Rivalita versus soulad?)

Tak samozřejmě tam rivalita je, tak jako všude v práci se s někým bavíte víc a míň.

Kdo je Tvým fotbalovým vzorem?

Můj první vzor byl Brazilec Romário, pak jsem začal obdivovat úplně jiného sportovce, a to Jardu Jágra. Takových sportovců jako on je opravdu málo.

Kdo by byl pro Tebe vhodný kandidát na prezidenta?

Abych pravdu řekl, tak politiku vůbec nesleduji, vím, že končí období Václava Klause, to je tak vše.

Co říkáš současné politické situaci (korupce aj.)?

Co se týče korupce, tak si myslím, že byla, je a bude.

Jak bys porovnal I. a II. ligu? Dokážeš říct, v čem se liší?

V první řadě jsem rád, že se ještě do první ligy dostanu. Moc už jsem nedoufal, když jsem musel jít do Čáslavi, tak jsem myslel, že to dokopu tam, ale já tam potkal nejlepší fotbalovou partu a měl velice dobrý půlrok, na základě toho jsem dostal nabídku z Jihlavy a s tou se dostal do ligy. Co se týče srovnání, tak druhá liga je převážně o bojovnosti, tam může každý porazit každého. Je to nesmírně těžká soutěž, o čemž jsme se s Jihlavou přesvědčili. První liga je už více technická a taky takticky vyspělejší.

Co je Tvůj sen? Čeho bys chtěl ještě dosáhnout?

Co se týká sportu, tak tam se mi splnil sen. Kdyby mi někdo řekl ve 20, že se budu žít 12 let fotbalem, tak bych mu ťukal na čelo. A druhý se nám plní teď pomaloučku, kdy začínáme řešit stavbu domečku.

Rozhovor na téma...

Rozhovor s Jolanou Hojsákovou

Jak jsi se k modernímu pětiboji dostala?

Na začátku října 2010 přišel k nám na trénink Libor Capalini (3. místo na LOH 2004) a představil nám tento sport. Ze začátku jsem si jen říkala, že je to zajímavé, ale netáhlo mě to k tomu. Od nové pětibojařské sezony jsem to zkusila, a to mě přesvědčilo dělat moderní pětiboj na 100%.

Dělala jsi původně i jiný sport?

Osm a půl roku jsem plavala, 3 roky v Lokomotivě Nymburk, poté v Autoškodě Mladá Boleslav.

Jak dlouho se modernímu pětiboji věnuješ?

Něco přes rok a půl.

Jaké jsou Tvé největší úspěchy?

4. místo na ME v „mixu“ (holka + kluk), 12. místo na ME v jednotlivcích, 2. místo na Olympijských nadějích.

Jaké jsou Tvé ambice, kam až by ses chtěla dostat?

Chtěla bych se dostat na LOH, byla bych strašně šťastná, kdyby to bylo již příští olympiádu v Riu, ale je mi jasné, že to bude velmi těžké.

Kdo je Tvým vzorem v oblasti sportu?

David Svoboda (1. místo na LOH), který trénuje také na Dukle, a je to samozřejmě i moje trenérka.

Jak skloubíš školu a jistě náročné tréninky?

Postupně jsem si na to zvykla, takže mi to už nepřijde tak hrozné. A učitelé, které aspoň nějakým způsobem sport zajímá, mi občas

vycházejí vstříc. Ale moje babička mi řekla, že by se mnou nevydržela ani týden. :-)

Jak reagují spolužáci na Tvé úspěchy, fandí Ti?

Když jsem byla ještě na základní škole, tak je to moc nezajímalo, jen když jsem

někam odjížděla, tak se zeptali. Ale teď na gymplu za mnou chodí spolužáci, že se chtějí jít podívat na moje závody, a dost často mi říkají, že mi drží palce, a za to jim děkuju.

Zbývá Ti čas i na jiné záliby, koníčky?

Vůbec, jsem ráda, že to dokážu skloubit s kamarády.

Co bys chtěla studovat?

Po odmaturování mám vysněnou Fakultu tělesné výchovy sportu v Praze, tak snad mi to vyjde.

Jak vypadá Tvůj běžný všední den?

Tak například pondělí: Ráno v 3:50 vstávám a taťka mě odváží na ranní plavecký trénink, poté odcházím do školy a občas to stíhám po škole jít na internát a nechat si tam věci a jít na trénink na Duklu. Trénink končí v sedm hodin. Když se dostanu na internát, lehnu si do učebnic, a tak dvě hodiny se učím a pak jdu spát.

(red)

FC TRNAVAN ROŽĎALOVICE

FC TRNAVAN Rožďalovice měl v podzimních fotbalových soutěžích čtyři družstva. Byla to mužstva mladší přípravky, žáků, B mužstvo dospělých v okresních soutěžích a A mužstvo dospělých ve středočeské 1. B třídě, skupině B. To je po mnoha letech na hřištích Kolínska, Kutnohorská, Prahy-východ a Benešovská výrazná změna.

A mužstvo tentokrát zajíždělo mimo Milovic na Mladoboleslavsko, Mělnicko a Brandýsko. Hráči dorostenecké kategorie vzhledem k jejich omezenému počtu nastupovali na střídavý start za mužstva Křince, Polabanu Nymburk a B mužstva Rožďalovic.

Pro Vaši orientaci o podzimním fotbalovém dění jsme sumarizovali výsledky a tabulky všech mužstev.

Muži A – 1. B skupina B

1.	Rejšice	13	8	3	2	31: 17	27
2.	Dobrovice	13	8	2	3	28: 18	26
3.	Řepín	13	7	3	3	26: 18	24
4.	Milovice	13	7	2	4	30: 20	23
5.	D.Bousov	13	7	0	6	33: 25	21
6.	FC Mělník	13	5	3	5	24: 26	18
7.	Lužec	13	5	3	5	15: 19	18
8.	Byšice	13	4	4	5	23: 27	16
9.	Rožďalovice	13	5	1	7	22: 26	16
10.	Vysoká	13	3	6	4	23: 24	15
11.	Záryby	13	4	2	7	16: 27	14
12.	L.Kostelec	13	4	2	7	12: 23	14
13.	P.Mělník	13	4	1	8	22: 30	13
14.	Pěčice	13	2	4	7	20: 25	10

Rožďalovice	Řepín	1:2
Rejšice	Rožďalovice	1:1
Rožďalovice	Pěčice	3:1
Rožďalovice	Vysoká	0:3
Pšovka-Mělník	Rožďalovice	2:3
Rožďalovice	D.Bousov	1:2
Lužec	Rožďalovice	1:3
Rožďalovice	Milovice	2:0
Dobrovice	Rožďalovice	4:1
Rožďalovice	Labský Kostelec	0:3
Byšice	Rožďalovice	4:2
Rožďalovice	FC Mělník	1: 4
Záryby	Rožďalovice	2:1

Muži B – OS III skupina B

1.	Jíkev	13	13	0	0	77: 18	39
2.	Opočnice	13	8	2	3	28: 16	26
3.	Městec Králové B	13	8	1	4	45 : 29	25
4.	Dymokury A	13	8	1	4	31 : 27	25
5.	Bobnice	13	7	2	4	22 : 14	23
6.	Všechlapy A	13	6	3	4	27: 21	21
7.	Budiměřice	13	5	2	6	27: 26	17
8.	Kovanice	13	4	5	4	24: 24	17
9.	Velenice	13	4	4	5	36: 38	16
10.	Kněžice	13	4	3	6	25 : 38	15
11.	Rožďalovice B	13	4	2	7	26 : 31	14
12.	Seletice	13	3	1	9	14: 28	10
13.	Sány	13	2	1	10	25: 58	7
14.	Předhradí	13	1	1	11	10: 49	4

Rožďalovice B	Jíkev	1:6
Všechlapy A	Rožďalovice B	3:1
Rožďalovice B	Seletice	3:0
Rožďalovice B	Kovanice	1:1
Městec Králové B	Rožďalovice B	3:3
Rožďalovice B	Opočnice	0:1
Rožďalovice B	Kněžice	3:5
Bobnice	Rožďalovice B	1:0
Rožďalovice B	Budiměřice	1:0
Sány	Rožďalovice B	3:2
Rožďalovice B	Velenice	6:2
Dymokury A	Rožďalovice	4:1

Okresní pohár žáků 7+1

Nově sestavené družstvo starších žáků z fotbalového oddílu v Rožďalovicích si v podzimní části sezóny 2012/2013 vedlo nad očekávání. Jako takové se sice nedokázalo vyhnout několika nepřesvědčivým výkonům, ovšem v rozhodujících okamžicích prokázalo týmového ducha a velké fotbalové zaujetí. Výsledkem je hezké průběžné 4. místo v tabulce soutěže.

1.	Loučeň	12	11	1	0	120: 12	34
2.	Městec Králové	12	10	0	2	76: 33	30
3.	Opočnice	12	9	0	3	134: 27	27
4.	Rožďalovice	12	7	1	4	54: 40	22
5.	Stratov	12	7	0	5	40: 34	21
6.	Stará Lysá	12	7	0	5	42: 39	21
7.	Hrubý Jeseník	12	5	2	5	53: 29	17
8.	Pátek	12	5	1	6	31: 36	16
9.	AFK Semice	12	5	1	6	57: 63	16
10.	Všechlapy	12	4	2	6	41: 65	14
11.	Kamenné Zboží	12	2	1	9	18:110	7
12.	Netřebice	12	1	0	11	18: 77	3
13.	Velenice	12	0	1	11	5:124	1

Rožďalovice	AFK Semice	6:4
Všechlapy	Rožďalovice	3:2
Rožďalovice	Stará Lysá	3:4
Netřebice	Rožďalovice	3:6
Rožďalovice	Městec Králové	4:10
Kamenné Zboží	Rožďalovice	2:7
Loučeň	Rožďalovice	2:2
Rožďalovice	Hrubý Jeseník	3:0
Stratov	Rožďalovice	0:3
Rožďalovice	Velenice	9:0
Opočnice	Rožďalovice	12:3

Dali góly: David Büttner 15, Jakub Rejda 11, Libor Pletka 9, Miroslav Hůlek 6, Tomáš Burda 3, Jiří Gabriel 3, Jaroslav Rychtařík 2, Filip Kapal 2, Pavel Anděl 1, Lukáš Drobeček 1, Jan Nešněra 1

FC TRNAVAN ROŽĎALOVICE

Zleva: trenér Petr Kapal, hráči: Lukáš Drobeček, Libor Pletka, Jakub Rejda, Pavel Anděl, David Büttner, Miroslav Hůlek, Filip Kapal, Tomáš Burda, Míša Mikulová, Jaroslav Beneš, Miroslav Štěpánek, Jaroslav Rychtařík; další z žáků, kteří na fotografii nejsou: Jan Nešněra, Jiří Gabriel, Jiří Provazník, Vítek Bajer, Lenka Beránková a druhý trenér Roman Kotlář ml.

Okresní přebor – příprava mladší

Kamenné Zboží	Rožďalovice	10:0	Rožďalovice	Milovice A	1:7
Rožďalovice	Sadská	4:10	Lysá n. Labem	Rožďalovice	19:4
Bohemia Poděbrady	Rožďalovice	10:6	Rožďalovice	Kounice	3:12
Rožďalovice	Polaban Nymburk	1:21	Budiměřice	Rožďalovice	7:5
Milovice B	Rožďalovice	3:7	Rožďalovice	AFK Semice	5:8

Zde nebyla tabulka určující pořadí FA ČR zveřejněna

Společenská kronika

Od července do listopadu tohoto roku oslavili svá životní jubilea tyto občané:

Jméno, příjmení	Měsíc výročí	Věk	Bydliště
Drahlava Šlemrová	červenec 2012	80 let	Zahradní, Rožďalovice
Josef Podlucky	červenec 2012	75 let	A. Majera, Rožďalovice
Anna Boudná	srpen 2012	75 let	Rektorysova, Rožďalovice
Jaroslav Taraba	září 2012	90 let	Zahradní, Rožďalovice
František Kos	září 2012	75 let	Hasina
Vilém Horáček	září 2012	75 let	Tyršova, Rožďalovice
Zdeňka Svobodová	září 2012	75 let	Tyršova, Rožďalovice
Emilie Štefanová	listopad 2012	85 let	Záměstí, Rožďalovice

Od července do listopadu tohoto roku jsme přivítali tyto nové občanky:

Jméno, příjmení	Měsíc narození	Bydliště
Jan Pešta	červenec 2012	Revoluční, Rožďalovice
Kristýna Mísařová	září 2012	Náměstí, Rožďalovice
Vanesa Janstová	říjen 2012	Zahradní, Rožďalovice
Laura Malá	říjen 2012	J. Horáka, Rožďalovice

Plesy v roce 2013

5. ledna

Myslivecký ples

16. února

Hasičský ples

9. března

Maškarní ples

16. března

Rybářský ples

Z redakční pošty

Vzpomínka na školní léta

Do rožďalovické školy jsem přišla v roce 1954. Učila jsem se zde jen dva roky – v 7. a 8. třídě. Naším třídním učitelem byl pan učitel František Hazdra. Pod jeho vedením jsme pronikali do tajů fyziky. Zároveň nás proháněl v tělesné výchově. Dobře s námi nacvičil spartakiádní skladbu pro chlapce a dívky. Zúčastnili jsme se s ním vystoupení na 1. celostátní spartakiádě v Praze na Strahově.

Chemii nás učil pan učitel Václav Pilař. Jeho manželka paní Věra Pilařová nás měla na ruský jazyk a kreslení. Přírodopis jsme se učili s panem učitelem Jiřím Pourem.

Do matematických postupů nás zasměcoval pan ředitel František Nerad, který nás učil i rýsování. Matematika mě od této doby velmi bavila. Později jsem ji vystudovala na pedagogické fakultě.

Matematiku jsem na rožďalovické škole také učila – od r. 1960 až do odchodu do důchodu.

Ze všech mých učitelů na mě nejvíce zapůsobila paní učitelka Marie Hazdrová. Měla naši třídu na český jazyk a dějepis. Na zdejší škole učila od roku 1954 do roku 1975. Ráda na ni vzpomínám. Byla velmi pracovitá a obětavá. Snažila se naučit i toho nejméně nadaného žáčka základy pravopisu a větného rozboru. Používala různé slovní hříčky pro zapamatování těžších pravopisných jevů. Psali jsme hodně domácích úkolů a diktátů. Téměř každý den si nosila domů dvě kabely našich sešitů. Také nám kontrolovala čtenářské deníky z povinné literární četby.

Velmi zodpovědně nás paní učitelka připravila na závěrečné zkoušky z češtiny v 8. třídě. Závěrečné zkoušky byly takovou malou maturitou ze základního učiva matematiky, češtiny, ruštiny a volitelného předmětu. Znalosti ze závěrečných zkoušek se nám hodily při přijímacích zkouškách na střední školy. Všechny nabyté dovednosti

z českého jazyka i ostatních předmětů jsem používala celé čtyři roky při studiu na Střední pedagogické škole v Hradci Králové.

Paní učitelka Hazdrová nezahálela ani po skončení práce v rožďalovické škole. Několik školních let vypomáhala na škole v Křinci, kde učila na 1. stupni. Mnoho žáků vděčí paní učitelce Hazdrové za to, že úspěšně vykonali přijímací zkoušky z češtiny na střední školy. Těž někteří maturanti v přípravě na maturitu z češtiny využili pomoc paní učitelky.

Naše paní učitelka Marie Hazdrová nebyla jen výbornou učitelkou, byla též příkladným člověkem. Nikdy jsem s ní neztratila kontakt. Byla jsem jí vděčná za každou radu, pro kterou jsem k ní přišla.

Mgr. Jana Kutílková

Pomozte odhalit vandala

Bohužel mezi námi žijí i tací, kteří vědomě ničí majetek ostatních lidí s jistým úmyslem jim co nejvíce ublížit. Tento případ se stal i ve Vodíčkově ulici, kdy majitel auta se po hodinové návštěvě u svých příbuzných nestačil divit pohromě, kterou neznámý vandal napáchal. Celá polovina auta byla nastříkána barvou, kterou nelze smýt. Škoda se podle předběžných informací může vyšplhat až na 10.000 Kč. Majitelkou auta byla žena se dvěma malými dětmi, pro kterou to je nyní velká finanční zátěž. Celá věc je ještě o to smutnější, že žena přijela na návštěvu za svými příbuznými z důvodu úmrtí v rodině. Příklad byl předán Policii ČR. Pokud jste byl někdo svědkem tohoto činu, obraťte se prosím na nás nebo na Policii ČR. Nám nezbyvá než dodat, že těchto zlých lidí je nám upřímně líto a mrzí nás, že ničí v našem městě podmínky pro příjemné a bezpečné žití.

(red)

Ceny za reklamu a inzerci

Jednoduchá občanská řádková inzerce (např. doučuji matematiku...) je zdarma, bez poplatku zůstávají pozvánky na kulturní a společenské akce, pozvánky na schůze, akce občanských sdružení, sportovních či jiných zájmových sdružení a neziskové aktivity. Zpoplatněná je inzerce podnikatelských subjektů (komerční inzerce).

Rožďalovicko vychází v rozměru A4, inzerce se tedy dělí na díly odvozené z tohoto rozměru.

Občanská řádková inzerce	typu prodám – koupím apod.	ZDARMA
Komerční inzerce	Celá strana A4	600,- Kč
	1/2 strany A5	400,- Kč
	1/4 strany A6	200,- Kč
	1/8 strany A7	150,- Kč
	1/16 strany A8	50,- Kč

- 3 -

Jak jsme oslavili letošní Den armádyBeseda ke Dni armády

V úterý 6. 10. 1987 navštívil naši školu tajemník MNV v Rozďalovicích s. František Nešněra. Besedoval s námi o vojenském povolání. Nejprve nám s. Nešněra vysvětlil, proč slavíme Den armády právě 6. října. Vyprávěl o své práci v ČSLA, uvedl jaké výhody i nevýhody má vojenské povolání. Dozvěděli jsme se, že jeho nejvyšší hodnost je podplukovník. Prohledli jsme si vyznamenání, která s. Nešněra obdržel od prezidenta republiky i ministra obrany. Po velmi pěkném a zajímavém vyprávění jsme měli možnost zeptat se na další zajímavosti. Chtěli jsme se dozvědět, jestli neměl s. Nešněra někdy chuť svého povolání nechat. Odpověď zněla „ne“. Zeptali jsme se také, jakého má koníčka. Odpověděl, že zálib má mnoho, ale bohužel nemá na ně čas. Hodně času s. Nešněrovi zabírá práce spojená s funkcí tajemníka MNV. Po všech otázkách a odpovědích přišel závěr besedy. Beseda se nám všem moc líbila a proto ještě jednou za ni s. Nešněrovi děkujeme.

K. Hněvkovské

7. třída

5. třída navštívila 6. října vojenský útvar Josefa Hakena v Jičíně. Nejprve jsme obdivovali speciální vojenské vozidla. Vylezli jsme si na tank a další techniku. Potom jsme se bavili v parku před kasárny, kde pro nás vojáci připravili různé hry. Nakonec jsme se byli podívat v síni tradic útvaru. Návštěvu u vojáků jsme zakončili procházkou po náměstí. Spokojeni jsme odjížděli domů.

Pionýrka Ešněrová

5. tř.

Tentýž den po obědě se žáci 1. - 4. třídy zúčastnili besedy s vojáky z dymokurské posádky. Všem se líbila ukázka cvičení se psem, střelba a dýmavnice. Mnoho žáků si odneslo prázdné nábojnice jako cenné trofeje. Mezi žáky přišli na návštěvu i naši bývalí žáci F. Malý a M. Prejsek, studenti středních vojenských škol. F. Malý bude v letošním roce maturovat na vojenském gymnáziu v Praze a chystá se na vysokou vojenskou školu do Liptovského Mikuláše. Martin Prejsek je studentem I. ročníku Střední odborné vojenské školy v Žilině, obor všeobecná ekonomika se zaměřením výstražní zabezpečení. Oběma chlapcům se ve vojenských školách líbí a mají pěkné studijní výsledky. I další chlapci mají zájem o vojenské povolání. Buďte dobré, když budou své bývalé kamarády následovat.

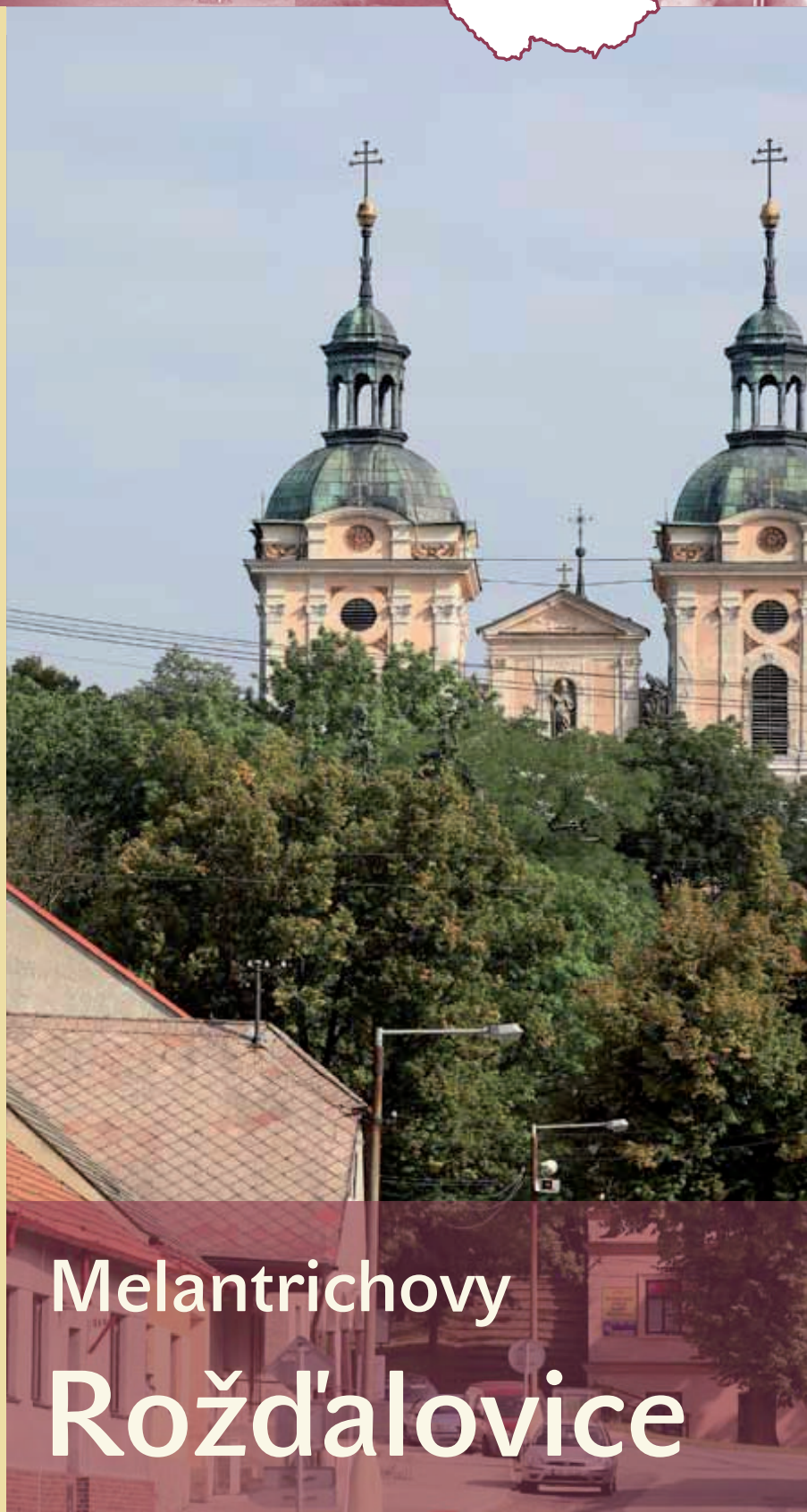
Toulky s Toulavou kamerou

TOULAVÁ
KAMERA

↑ Text a foto:
Bc. Roman Šulc

Půvabné městečko Rožďalovice, ležící na rozhraní Královéhradeckého a Středočeského kraje, se vzhledem ke své velikosti může pochlubit neuvěřitelným počtem významných osobností, které se zde narodily nebo nějaký čas tu působily. Proslulost minimálně dvou dosáhla světové úrovně.

Melantrichovy Rožďalovice

↑ Věže rožďalovického kostela

↑ Radnici zdobí erb a Melantrichova pamětní deska

Stejně jako nedaleký Křinec, který jsme navštívili s Turistou č. 7/2012, leží i Rožďalovice na pravém břehu říčky Mrliny, jen trochu výše proti jejímu proudu, v nadmořské výšce 198 metrů.

Zda pochází název městečka od větve nebo od medvěda, už těžko někdo objasní.

Krajina se tu již začíná hezky vlnit a kostel se zámek na výrazném návrší vytváří malebnou dominantu širokého okolí, kterou místní s ne až tak velkou dávkou nadsázky nazývají „Rožďalovická Hradčana“. Samot-

né město se pak dochovalo ve své původní podobě z 18. století, kdy muselo být po ničivých požárech prakticky znovu postaveno, takže se jedná o hodnotný urbanistický celek, který doplňují místní části Podolí, Zámostí a Cihelna.

Nejstarší písemný doklad o Rožďalovicích pochází z roku 1223, v roce 1340 byly povýšeny Janem Lucemburským na město. Nejslavnější období začíná ve 2. polovině 15. stol., kdy se dostávají do majetku Křineckých z Ronova, a pokračuje i po roce 1622, kdy je jako konfiskát získali Valdštejnové, za kterých zažily v průběhu 18. století svůj asi největší rozkvět. Neobjasněnou hádankou

↓ Bučický mlýn

je dodnes vlastní název – pochází prý buď od staročeského slova „roždál“, tedy medvěd (poslední medvěd zde byl zastřelen až 8. listopadu 1623), nebo od příjmení „Rozha“ některého z dávných majitelů, což znamená větev (okolí bylo vždy silně zalesněno).

Procházka po památkách

S prohlídkou začneme u zámku na nejvyšším bodě města. Původně bychom tu našli gotickou „horní tvrz“ (ve středověku totiž stála u řeky dnes již zaniklá „dolní tvrz“ v místech, kde se dodnes říká V hrádku), kterou Křinečtí z Ronova kolem r. 1500 přestavěli renesančně, což dodnes dokládají krásná renesanční sgrafita na průčelí. Raně barokně byl zámek rozšířen po roce 1622 a dnešní pozdně barokní podobu získal po roce 1760, kdy byly i interiéry nádherně rokokově vyzdobeny. Zámek není obvykle přístupný veřejnosti, neboť je tam domov důchodců, po dohodě si ale lze některé krásně vyzdobené sály a zámeckou kapli bez problémů prohlédnout. Před zámeckou bránou stojí dvě vynikající barokní sochy sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého z roku 1717 od Michala Jana Brokofa. Sousední kostel sv. Havla je dvouvěžovou dominantou širokého okolí a v dnešní podobě pochází z let 1725-34. Vznikl přestavbou staršího gotického kostela na žádost Václava Josefa z Valdštejna, jehož znak je nad hlavním vchodem. Zajímavostí je to, že tento nový kostel není, na rozdíl od původního, standardně orientován ve směru východ – západ. Prostě nebylo na návrší dost místa, a tak musela být orientace změněna na sever – jih, což je u nás dost neobvyklé. U východní stěny se krčí žulový náhrobník Johany Křinecké z Ronova

z r. 1586, jedné z obyvatelek místního renesančního zámku. Pod kostelními schody, před budovou staré školy, o které ještě bude řeč v souvislosti s pamětní síní rodáků, stojí socha Mistra Jana Husa z roku 1923 od sochaře Františka Bílka. Cestou k náměstí minete dva zázrakem dochované domy (čp. 20 a 30) z původní městské zástavby po požáru města v roce 1660, které se vyznačují předsazeným podloubím. Dům čp. 30 je dnes po památkové obnově dokonce v původní roubené podobě z doby kolem roku 1670, což prokázal dendrologický průzkum použitého dřeva. Dům odjakživa sloužil nejen k bydlení, ale také jako řeznictví a hospoda a od

↗ *Socha sv. Václava od M. J. Brokofa*

↓ *Rožďalovické náměstí*

Toulky s Toulavou kamerou

TOULAVÁ
KAMERA

↑ Roubený dům s podloubím v centru Rožďalovic

roku 1828, kdy vyhořela radnice, se v patře na sále konaly bály, divadelní představení a zasedání městské rady. K obytným účelům sloužil dům ještě v 70. letech 20. století, pak byl po generální obnově předán do užívání Polabského muzea v Poděbradech jako galerie Melantrich, a to zde pořádá vyhlášené výstavy, za kterými se sjíždějí návštěvníci ze širokého okolí. Prohlídku zakončíme na náměstí u empírové radnice z roku 1827, před kterou stojí nedávno opravený mariánský sloup se sochou Immaculaty (Neposkvrněné Panny Marie) z roku 1718, rovněž od Michala Jana Brokofa.

Ach ti rodáci, těch tedy je, a přátel ještě víc!

V budově staré školy pod kostelem (Husova čp. 146) je otevřeno muzeum, kterému nikdo neřekne jinak, než pamětní síň rodáků. Samostatná část (stálá expozice Národního muzea) je věnována vynikajícímu českému renesančnímu tiskaři Jiřímu Melantrichovi Rožďalovickému z Aventýna, který se v Rožďalovicích narodil v roce 1511 jako Jiří Černý (později si změnil příjmení na Melantrich, což je z řečtiny a znamená „černovlasý“, přídomek „z Aventýna“ získal

po povýšení do šlechtického stavu v roce 1557). Od roku 1552 vytvořil ze své tiskárny v Praze jednu z nejlepších v Evropě, tiskne celkem v sedmi vydáních a ve vynikající kvalitě Českou bibli (tak zvanou „melantrišku“), Mattioliho herbář, slabikáře, kalendáře, snáře a mnoho dalších tiskovin v češtině, s použitím vytříbeného jazyka. Originály mnohých z nich jsou v expozici k vidění a zřejmě vás udiví, že jejich jazyku budete i po 450 letech rozumět. Melantrich zemřel v roce 1580 a pohřben je v Betlémské kapli.

Druhá část muzea je věnována všem ostatním významným rodákům (kterých jsou desítky), mezi nimiž vyniká světově uznávaný pedagog Gustav Adolf Lindner (1828–87), zakladatel pedagogiky jako vědy a první profesor české pedagogiky na Karlově univerzitě, někdy označovaný jako druhý Komenský. I dnes je aktuální jeho krédo: „Pravá škola musí vychovávat v duchu doby a pro zájmy svého národa“. Dozvíte se zde i to, jak město a jeho okolí inspirovalo řadu malířů i grafiků (Knobloch, Švabinský, Vik, Škopek atd.) nebo básníků (např. Viktor Dyk věnoval Rožďalovicím jednu z básní ve sbírce Devátá vlna). Samostatné muzeum je otevřeno přímo

↓ Pamětní síň J. Melantricha

↓ Výtisk Mattioliho herbáře v pamětní síni J. Melantricha

v dílně vyhlášeného uměleckého knihaře Jendy Rajmana (Husova čp. 24), která má tradici od roku 1925. Zblízka tu můžete vidět a často si i sami vyzkoušet práci na ručních strojích – lišech, řezačce, zlatičce, šičce nebo oklepávačce a seznámit se s nástroji na zdobení knih.

Ptačí oblast Rožďalovické rybníky a Bučice

Na rozloze 6 115 hektarů byla vyhlášena nařízením vlády z roku 2004 chráněná oblast, která zahrnuje soustavu více jak dvaceti rybníků obklopených celistvým pásem lesních, především dubohabrových a smrkových porostů, táhnoucích se od Dětenic na severozápadě až po Městec Králové na jihovýchodě. Mírně zvlněná krajina s průměrnou nadmořskou výškou 220 m tvoří přechod mezi Jičínskou pahorkatinou a poděbradským Polabím. V současnosti je na lokalitě evidováno na 205 druhů ptáků, z nichž zde 136 druhů hnízdí. Mezi ty nejvzácnější patří moták pochop a jeřáb popelavý, k vidění jsou zde například i bukač velký, orel mořský, luňák červený, strnad luční, chřástal kropenatý, čáp černý nebo sýkořice vousatá. Nejsnadnější přístup do oblasti je z náměstí po zelené trase KČT číslo 3052 (mapa Nymbursko a Kopidlno) k 3 km vzdálenému Bučickému rybníku s rozlohou 28 ha, na jehož hrázi stojí Bučický mlýn, doložený již v roce 1639. Dnes je zde stylový penzion a příjemná restaurace přímo nad vodní hladinou, takže procházka sem se určitě vyplatí. Zpět do Rožďalovic se dá vrátit po nově otevřené naučné stezce kolem pasoucích se stád dobytka, koní a ovcí, které se opět vrátily do zdejší krajiny v rámci módní vlny ekologického zemědělství. Z Rožďalovic

Socha Mistra Jana Husa od sochaře Františka Bílka

vychází ještě modře značená dálková trasa KČT číslo 1044 do 52 kilometrů vzdáleného Kolína, která po celé délce vede chráněnou oblastí a spojuje Rožďalovické rybníky s obdobnou ptačí rezervací u Žehuňského rybníka.

Ztracený zvon

V Rožďalovicích se vypráví, že když se k městu blížilo husitské vojsko, rozhodli se obyvatelé ukrýt stříbrný

zvon z kostela vedle tvrze na kopci u sousedů v druhé tvrzi dole u řeky, kde by ho nikdo neměl hledat.

Zvon měl prý nádherný hlas, který byl slyšet v celém kraji, a tak není divu, že o něj nechtěli přijít. Když však jeli přes dřevěný most, ten se propadl a zvon zmizel i s potahem v hluboké vodě, plné proudů a vírů. Od té doby mnozí stříbrný zvon hledali, ale zatím ho nikdo nenašel. Zřejmě dosud čeká na šťastného nálezce.

Do soutěže o nejkrásnější květinovou výzdobu se přihlásila

paní Jaroslava Nožičková z Rožďalovic, pan Libor Hazdra z Rožďalovic
a paní Ivana Paroulková z Viničné Lhoty.

Nezávislá hodnotící komise vyhodnotila uchazeče v tomto pořadí:

- 1. místo: Ivana Paroulková,**
2. a 3. místo: Jaroslava Nožičková a Libor Hazdra
(shodný počet hlasů).

Výherce na prvním místě získá dárkový poukaz v hodnotě 1.000 Kč
a výherci na 2. a 3. místě dárkový poukaz v hodnotě 500 Kč.
Dárkové poukazy si můžete vyzvednout kdykoli na městském úřadě.

Ivana Paroulková

Ivana Paroulková

Jaroslava Nožičková

Libor Hazdra

